

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextionde årgången

18 september 2017

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2017/C 309/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliga uttalanden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDE

Domstolen

2017/C 309/02	Mål C-599/14 P: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 26 juli 2017 – Europeiska unionens råd mot Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), Konungariket Nederländerna, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, Europeiska kommissionen (Överklagande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Bekämpande av terrorism — Restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter — Frysning av tillgångar — Gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp — Artikel 1.4 och 1.6 — Förordning (EG) nr 2580/2001 — Artikel 2.3 — Bibehållande av en organisation i förteckningen över personer, grupper och enheter som deltar i terroristhandlingar — Villkor — Faktiska omständigheter som ligger till grund för beslutet att frysa tillgångar — Beslut som antagits av en behörig myndighet — Motiveringsskyldighet)	2
---------------	--	---

2017/C 309/03	Yttrande 1/15: Domstolens yttrande (stora avdelningen) av den 26 juli 2017 – Europaparlamentet (Yttrande enligt artikel 218.11 FEUF — Förslag till avtal mellan Kanada och Europeiska unionen — Överföring från unionen till Kanada av uppgifter om flygpassagerare — Korrekta rättsliga grunder — Artiklarna 16.2, 82.1 andra stycket d och 87.2 a FEUF — Förenlighet med artiklarna 7, 8 och 52.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna)	3
---------------	---	---

2017/C 309/04	Mål C-79/15 P: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 26 juli 2017 – Europeiska unionens råd mot Hamas, Europeiska kommissionen (Överklagande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Bekämpande av terrorism — Restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter — Frysning av tillgångar — Gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp — Artikel 1.4 och 1.6 — Förordning (EG) nr 2580/2001 — Artikel 2.3 — Bibehållande av en organisation i förteckningen över personer, grupper och enheter som deltar i terroristhandlingar — Villkor — Faktiska omständigheter som ligger till grund för besluten att frysa tillgångar — Beslut som antagits av en behörig myndighet — Motiverings-skyldighet)	4
2017/C 309/05	Mål C-517/15 P: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 26 juli 2017 – AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe, AGC France, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd, AGC Glass Germany GmbH mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Konkurrens — Artiklarna 101 och 102 FEUF — Förordning (EG) nr 1/2003 — Artikel 30 — Beslut av Europeiska kommissionen i vilket det konstateras att det förekommit en olaglig kartell på den europeiska marknaden för bilglas — Offentliggörande av en icke-konfidentiell version av beslutet — Avslag på begäran om konfidentiell behandling av vissa uppgifter — Förhørsombudets kompetensområde — Beslut 2011/695/EU — Artikel 8 — Konfidentiella uppgifter — Uppgifter från en begäran om förmånlig behandling — Delvist avslag på begäran om konfidentiell behandling — Berättigade förväntningar — Likabehandling)	5
2017/C 309/06	Mål C-560/15: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Europa Way Srl, Persidera SpA mot Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell’Economia e delle Finanze (Begäran om förhandsavgörande — Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster — Telekommunikationstjänster — Direktiven 2002/20/EG, 2002/21/EG och 2002/77/EG — Tilldelning av nyttjanderätter till radiofrekvenser för digital markbunden radio och tv — Ogiltigförklaring av ett pågående urvalsförfarande för gratis tilldelning (”skönhetstävling”), varpå detta förfarande ersätts av ett auktionsförfarande — Ingripande av den nationella lagstiftaren — De nationella regleringsmyndigheternas oberoende — Föregående samråd — Tilldelningskriterier — Berättigade förväntningar)	5
2017/C 309/07	Mål C-670/15: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 26 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Bundesarbeitsgericht – Tyskland) – förfarande som anhängiggjorts av Jan Šalplachta (Begäran om förhandsavgörande — Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Tillgång till rättslig prövning i gränsöverskridande tvister — Direktiv 2003/8/EG — Gemensamma minimiregler för rättshjälp i sådana tvister — Tillämpningsområde — En medlemsstats lagstiftning, i vilken det föreskrivs att kostnader för översättning av kompletterande handlingar som krävs för att pröva en ansökan om rättshjälp inte är ersättningsgilla)	6
2017/C 309/08	Mål C-696/15 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 juli 2017 – Republiken Tjeckien mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Transport — Direktiv 2010/40/EU — Införande av intelligenta transportsystem på vägtransportområdet — Artikel 7 — Delegering av befogenheter till Europeiska kommissionen — Gränser — Delegerad förordning (EU) nr 885/2013 — Tillhandahållande av informationstjänster för säkra och skyddade parkeringsplatser för lastbilar och kommersiella fordon — Delegerad förordning (EU) nr 886/2013 — Data och förfaranden för kostnadsfritt tillhandahållande av ett minimum av vägsäkerhetsrelaterad universell trafikinformation för användare — Artikel 290 FEUF — Delegeringen av befogenhet ska uttryckligen avgränsa mål, innehåll, omfattning och varaktighet — Väsentlig del av det aktuella området — Upprättandet av ett kontrollorgan)	7
2017/C 309/09	Mål C-80/16: Domstolens dom (första avdelningen) av den 26 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal administratif de Montreuil – Frankrike) – ArcelorMittal Atlantique et Lorraine mot Ministre de l’Écologie, du Développement durable et de l’Énergie (Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Direktiv 2003/87/EG — Artikel 10a.1 — System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom Europeiska unionen — Gratis tilldelning av utsläppsrätter — Beslut 2011/278/EU — Giltighet — Principen om god förvaltning — Fastställande av produktmärket för råjärn — Användning av uppgifter från BREF om produktion av järn och stål och av riktlinjerna för att bestämma riktmärket för råjärn — Begreppet ”liknande produkter” — Referensanläggningar — Motiverings-skyldighet)	7

2017/C 309/10	Mål C-84/16 P: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 26 juli 2017 – Continental Reifen Deutschland GmbH mot Compagnie générale des établissements Michelin, Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (Överklagande — EU-varumärke — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 8.1 b — Figurmärke innehållande ordet "XKING" — Invändning från innehavaren av de nationella ordmärkena och den internationella registreringen innehållande ordelementet "X" — Överklagandenämndens avslag på invändningen — Risk för förväxling — Missuppfattning av bevisning)	8
2017/C 309/11	Mål C-112/16: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Persidera SpA mot Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti (Begäran om förhandsavgörande — Elektroniska kommunikationer — Telekommunikationstjänster — Direktiven 2002/20/EG, 2002/21/EG och 2002/77/EG — Likabehandling — Fastställande av antalet digitala radiofrekvenser som ska tilldelas varje operatör som redan innehar analoga radiofrekvenser — Beaktande av analoga radiofrekvenser som använts olagligen — Samband mellan antalet analoga radiofrekvenser som innehas och antalet digitala radiofrekvenser som erhålls)	9
2017/C 309/12	Mål C-175/16: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen – Finland) – Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paajanen, Satu Piik mot SOS-Lapsikylä ry (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2003/88/EG — Artikel 17 — Skydd för arbetstagares säkerhet och hälsa — Arbetstidens förläggning — Kompensationsersättning — Barnskyddsorganisation — "Barnbyföräldrar" — Ordinarie "barnbyföräldrars" tillfälliga frånvaro — Arbetstagare anställda som vikarierande "barnbyföräldrar" — Begrepp)	10
2017/C 309/13	Mål C-182/16 P: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 26 juli 2017 – Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Salumificio Fratelli Beretta SpA (Överklagande — EU-varumärke — Figurmärke som innehåller ordet "STICK MiniMINI Beretta" — Invändning från innehavaren av EU-ordmärket Mini Wini — Invändningen avslås av överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 8.1 b — Risk för förväxling — Omsättningskretsens uppmärksamhetsnivå — Självständig och kännetecknande ställning — Dominerande karaktär — Kriterier för bedömning av den visuella likheten — Motiveringingsskyldighet)	10
2017/C 309/14	Mål C-196/16 och C-197/16: Domstolens dom (första avdelningen) av den 26 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från n – Italien) – Comune di Corridonia (C-196/16), Comune di Loro Piceno (C-197/16) m.fl. mot Provincia di Macerata, Provincia di Macerata Settore 10 – Ambiente (Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Direktiv 85/337/EEG — Direktiv 2011/92/EU — Möjlighet att i efterhand göra en bedömning av miljöpåverkan av en anläggning för framställning av energi från biogas som redan tagits i bruk för att beviljas ett nytt tillstånd)	11
2017/C 309/15	Mål C-225/16: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 26 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – brottmål mot Mossa Ouhrami (Begäran om förhandsavgörande — Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa — Återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna — Direktiv 2008/115/EG — Artikel 11.2 — Inreseförbud som antogs innan direktivet trädde i kraft och som avser en längre tidsperiod än den som föreskrivs i direktivet — Tidpunkt då den tidsperiod inreseförbudet avser börjar löpa) . .	12
2017/C 309/16	Mål C-348/16: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 26 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Milano – Italien) – Moussa Sacko mot Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano (Begäran om förhandsavgörande — Asylpolitik — Direktiv 2013/32/EU — Artiklarna 12, 14, 31 och 46 — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 47 — Rätt till ett effektivt domstolsskydd — Talan mot ett beslut att avslå en ansökan om internationellt skydd — Domstolens möjlighet att avgöra ett mål utan att höra den sökande)	12

2017/C 309/17	Mål C-386/16: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 26 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos vyriausioji administracinis teismas – Litauen) – ”Toridas” UAB mot Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Begäran om förhandsavgörande — Gemensamt system för mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 138.1 — Kvalificering av en transaktion som gemenskapsintern leverans — Undantag från skatteplikt av gemenskapsinterna leveranser av varor — Förvärvarens avsikt att sälja vidare de köpta varorna till en beskattningsbar person i en annan medlemsstat, innan varorna lämnat den första medlemsstaten — Eventuell betydelse av att en del av varorna har bearbetats innan de försänts)	13
2017/C 309/18	Mål C-471/16 P: Domstolens dom (sjätte avdelningen avdelningen) av den 26 juli 2017 – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Meissen Keramik GmbH (Överklagande — EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av figurmärke innehållande ordet ”meissen” — Avslag på invändningen — Bevisning som åberopas för första gången — Missuppfattning — Verkligt bruk av de äldre varumärkena — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 7.3 — Artikel 8.5 — Samband mellan de varumärken som ska jämföras)	14
2017/C 309/19	Mål C-490/16: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 26 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenien) – A.S. mot Republiken Slovenien (Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EU) nr 604/2013 — Fastställande av vilken medlemsstat som är ansvarig för prövningen av en ansökan om internationellt skydd som lämnats in i en av medlemsstaterna av en tredjelandsmedborgare — Exceptionellt stor tillströmning av tredjelandsmedborgare som söker internationellt skydd — Myndigheterna i en medlemsstat har ordnat gränspassage i syfte att möjliggöra genomresa till en annan medlemsstat — Inresa har tillåtits med stöd av undantaget avseende humanitära skäl — Artikel 13 — Otillåten passage av en yttre gräns — Frist på tolv månader efter gränspassagen — Artikel 27 — Rättsmedel — Domstolsprövningens omfattning — Artikel 29 — Frist på sex månader att verkställa överföringen — Beräkning av frister — Ny prövning — Suspensiv verkan)	14
2017/C 309/20	Mål C-519/16: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 26 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra – Portugal) – Superfoz – Supermercados Lda mot Fazenda Pública (Begäran om förhandsavgörande — Tillnärmning av lagstiftning — Förordning (EG) nr 882/2004 — Offentlig kontroll av foder och livsmedel — Finansiering av offentlig kontroll — Artiklarna 26 och 27 — Allmän beskattning — Avgifter eller pålagor — Avgift på livsmedelsaffärer)	15
2017/C 309/21	Mål C-646/16: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 26 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof) – Khadija Jafari och Zainab Jafari mot Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EU) nr 604/2013 — Fastställande av vilken medlemsstat som är ansvarig för prövningen av en ansökan om internationellt skydd som lämnats in i en av medlemsstaterna av en tredjelandsmedborgare — Exceptionellt stor tillströmning av tredjelandsmedborgare som söker internationellt skydd — Myndigheterna i en medlemsstat har ordnat gränspassage i syfte att möjliggöra genomresa till en annan medlemsstat — Inresa har tillåtits med stöd av undantaget avseende humanitära skäl — Artikel 2 m — Begreppet ”visering” — Artikel 12 — Utfärdande av en visering — Artikel 13 — Otillåten passage av en yttre gräns)	16
2017/C 309/22	Mål C-670/16: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 26 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Minden – Tyskland) – Tsegezab Mengesteab mot Bundesrepublik Deutschland (Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EU) nr 604/2013 — Fastställande av vilken medlemsstat som är ansvarig för prövningen av en ansökan om internationellt skydd som lämnats in i en av medlemsstaterna av en tredjelandsmedborgare — Artikel 20 — Inledande av förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat — Inlämnande av en ansökan om internationellt skydd — Rapport från myndigheterna som har inkommit till de behöriga myndigheterna — Artikel 21.1 — De angivna tidsfristerna för att göra en framställan om övertagande — Övergång av ansvaret till en annan medlemsstat — Artikel 27 — Rättsmedel — Domstolsprövningens omfattning)	17
2017/C 309/23	Mål C-262/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 10 maj 2017 – Solvay Chimica Italia SpA m.fl. mot Autorità per l’energia elettrica e per il gas e il sistema idrico	17

2017/C 309/24	Mål C-263/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 10 maj 2017 – Whirlpool Europe Srl m.fl. mot Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico	18
2017/C 309/25	Mål C-273/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 10 maj 2017 – Sol Gas Primari Srl mot Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico	19
2017/C 309/26	Mål C-297/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 23 maj 2017 – Bashar Ibrahim mot Förbundsrepubliken Tyskland	20
2017/C 309/27	Mål C-299/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Berlin (Tyskland) den 23 maj 2017 – VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH mot Google Inc.	21
2017/C 309/28	Mål C-312/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesarbeitsgerichts Hamm (Tyskland) den 29 maj 2017 – Surjit Singh Bedi mot Förbundsrepubliken Tyskland för Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands räkning	22
2017/C 309/29	Mål C-318/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 30 maj 2017 – Mahmud Ibrahim m.fl. mot Förbundsrepubliken Tyskland	23
2017/C 309/30	Mål C-319/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 30 maj 2017 – Nisreen Sharqawi m.fl. mot Förbundsrepubliken Tyskland	24
2017/C 309/31	Mål C-328/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria (Italien) den 31 maj 2017 – Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA m.fl. mot Atpl Liguria – Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria	25
2017/C 309/32	Mål C-331/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte d'appello di Roma (Italien) den 1 juni 2017 – Martina Sciotto mot Fondazione Teatro dell'Opera di Roma	26
2017/C 309/33	Mål C-342/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto (Italien) den 8 juni 2017 – Memoria Srl, Antonia Dall'Antonia mot Comune di Padova	26
2017/C 309/34	Mål C-368/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 16 juni 2017 – Hüsken m.fl. mot Lufthansa CityLine GmbH	27
2017/C 309/35	Mål C-374/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 21 juni 2017 – Finanzamt B mot A-Brauerei	27
2017/C 309/36	Mål C-389/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 29 juni 2017 – UAB "EVP International" mot Lietuvos bankas	28
2017/C 309/37	Mål C-400/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Dolj (Rumänien) den 30 juni 2017 – Mihaela Iuliana Scripnic, Radu Constantin Scripnic, Alexandru Gheorghită, Vasilica Gheorghită mot SC Bancpost SA, SC Bancpost SA – sucursala Dolj	28
2017/C 309/38	Mål C-402/17 P: Överklagande ingett den 4 juli 2017 av JYSK sp. z o.o. av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 4 maj 2017 i mål T-403/15, JYSK sp. z o.o. mot Europeiska kommissionen	29

2017/C 309/39	Mål C-413/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 10 juli 2017 – UAB "Roche Lietuva" mot VšĮ Kauno Dainavos poliklinika	29
2017/C 309/40	Mål C-431/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Symvoulio tis Epikrateias (Grekland) den 17 juli 2017 – Monachos Eirinaios (broder Ireneos), sekulärt Antonios Iakumakis mot Atens advokatsamfund	30
2017/C 309/41	Mål C-443/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice (Chancery Division) (Förenade kungariket) den 24 juli 2017 – Abraxis Bioscience LLC mot Comptroller General of Patents	30
2017/C 309/42	Mål C-458/17 P: Överklagande ingett den 31 juli 2017 av Rami Makhlouf av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 18 maj 2017 i mål T-410/16, Rami Makhlouf mot Europeiska unionens råd	31

Tribunalen

2017/C 309/43	Mål T-371/17 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 12 juli 2017 – Qualcomm och Qualcomm Europe mot kommissionen (Interimistiskt förfarande — Konkurrens — Antitrust — Förordning (EG) nr 1/2003 — Artikel 18.3 — Beslut att begära upplysningar — Ansökan om interimistiska åtgärder — Situation som ställer krav på skyndsamt föreligger inte)	33
2017/C 309/44	Mål T-249/17: Överklagande ingett den 11 juli 2017 – Laboratoires Majorelle mot EUIPO – Jardin Majorelle (LABORATOIRES MAJORELLE)	33
2017/C 309/45	Mål T-438/17: Överklagande ingett den 17 juli 2017 – The Scotch Whisky Association mot EUIPO – José Estévez (JOHN COR)	34
2017/C 309/46	Mål T-456/17: Överklagande ingett den 21 juli 2017 – Lupu mot EUIPO – Dzhihangir (Djili soy original DS)	35
2017/C 309/47	Mål T-459/17: Överklagande ingett den 21 juli 2017 – Fifth Avenue Entertainment mot EUIPO – Commodore Entertainment Corporation (THE COMMODORES)	36
2017/C 309/48	Mål T-464/17: Talan väckt den 26 juli 2017 – TP mot kommissionen	36
2017/C 309/49	Mål T-465/17: Överklagande ingett den 26 juli 2017 – VKR Holding mot EUIPO (VELUX)	37
2017/C 309/50	Mål T-469/17: Överklagande ingett den 28 juli 2017 – The Scotch Whisky Association mot EUIPO – José Estévez (JOHN COR)	38
2017/C 309/51	Mål T-470/17: Överklagande ingett den 26 juli 2017 – Sensotek mot EUIPO – Senso Technologie (sensotek)	38
2017/C 309/52	Mål T-471/17: Överklagande ingett den 28 juli 2017 – Edison mot EUIPO (EDISON)	39
2017/C 309/53	Mål T-488/17: Överklagande ingett den 3 augusti 2017 – Ghost – Corporate Management mot EUIPO (Dry Zone)	40
2017/C 309/54	Mål T-489/17: Överklagande ingett den 2 augusti 2017 – Windspiel Manufaktur mot EUIPO (Formen på en kapsyl på en flaska)	40
2017/C 309/55	Mål T-13/16: Tribunalens beslut av den 18 juli 2017 – Gauff mot EUIPO – H.P. Gauff Ingenieure (GAUFF)	41
2017/C 309/56	Mål T-260/17: Tribunalens beslut av den 7 juli 2017 – Bank of New York Mellon mot EUIPO – Nixen Partners (NEXEN PULSE)	41

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2017/C 309/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 300, 11.9.2017

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 293, 4.9.2017

EUT C 283, 28.8.2017

EUT C 277, 21.8.2017

EUT C 269, 14.8.2017

EUT C 256, 7.8.2017

EUT C 249, 31.7.2017

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 26 juli 2017 – Europeiska unionens råd mot Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), Konungariket Nederländerna, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, Europeiska kommissionen

(Mål C-599/14 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Bekämpande av terrorism — Restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter — Frysning av tillgångar — Gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp — Artikel 1.4 och 1.6 — Förordning (EG) nr 2580/2001 — Artikel 2.3 — Bibehållande av en organisation i förteckningen över personer, grupper och enheter som deltar i terrorishandlingar — Villkor — Faktiska omständigheter som ligger till grund för beslutet att frysa tillgångar — Beslut som antagits av en behörig myndighet — Motiveringsskyldighet)

(2017/C 309/02)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska unionens råd (ombud: E. Finnegan, B. Driessen och G. Étienne)

Övriga parter i målet: Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) (ombud: T. Buruma och A. M. van Eik, advocaten), Konungariket Nederländerna (ombud: M. K. Bulterman och J. Langer), Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: S. Brandon, C. Crane, J. Kraehling och V. Kaye, biträdda av M. Gray, barrister), Europeiska kommissionen (ombud: D. Gauci och M. F. Castillo de la Torre)

Part som har intervenerat till stöd för klaganden: Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues, F. Fize, D. Colas och B. Fodda)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta de kostnader som uppkommit för Liberation Tigers of Tamil Eelams (LTTE).
- 3) Republiken Frankrike, Konungariket Nederländerna, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 89, 16.3.15.

Domstolens yttrande (stora avdelningen) av den 26 juli 2017 – Europaparlamentet(Yttrande 1/15) ⁽¹⁾

(Yttrande enligt artikel 218.11 FEUF — Förslag till avtal mellan Kanada och Europeiska unionen — Överföring från unionen till Kanada av uppgifter om flygpassagerare — Korrekta rättsliga grunder — Artiklarna 16.2, 82.1 andra stycket d och 87.2 a FEUF — Förenlighet med artiklarna 7, 8 och 52.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna)

(2017/C 309/03)

Rättegångsspråk: samtliga officiella språk

Sökande

Europaparlamentet (ombud: F. Drexler, A. Caiola och D. Moore)

Domslut

- 1) Rådets beslut om ingående, på unionens vägnar, av avtalet mellan Kanada och Europeiska unionen om överföring och behandling av passageraruppgifter måste grunda sig på artikel 16.2 och artikel 87.2 a FEUF tillsammans.
- 2) Avtalet mellan Kanada och Europeiska unionen om överföring och behandling av passageraruppgifter är oförenligt med artiklarna 7, 8, 21 och 52.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna i den utsträckning som det inte utesluter överföringen av känsliga uppgifter från Europeiska unionen till Kanada samt användningen och lagringen av sådana uppgifter.

Avtalet mellan Kanada och Europeiska unionen om överföring och behandling av passageraruppgifter måste, för att vara förenligt med artiklarna 7, 8 och 52.1 i stadgan om de grundläggande rättigheterna,

- a) på ett tydligt och precist sätt ange de passageraruppgifter som ska överföras från Europeiska unionen till Kanada,
- b) föreskriva att de modeller och kriterier som används i samband med den automatiska behandlingen av passageraruppgifterna kommer att vara specifika, tillförlitliga och icke-diskriminerande; föreskriva att de databaser som används kommer att vara begränsade till de databaser som Kanada använder inom ramen för bekämpningen av terrorism och allvarlig gränsöverskridande brottslighet,
- c) föreskriva att, med undantag för kontroller avseende de förhandsbestämda modeller och kriterier som ligger till grund för automatiska behandlingar av passageraruppgifter, den behöriga kanadensiska myndighetens användning av dessa uppgifter under flygpassagerarnas vistelse i Kanada och efter deras avresa från det landet, och varje överföring av sådana uppgifter till andra myndigheter, ska vara underkastad formella och materiella villkor som är grundade på objektiva kriterier; föreskriva att, utom i vederbörligen motiverade brådskande fall, sådan användning och överföring ska vara underkastad en förhandskontroll av en domstol eller en oberoende myndighet, vars avgörande om tillstånd till användning meddelas efter det att behöriga myndigheter framställt en motiverad ansökan, vilket särskilt kan ske inom ramen för ett förfarande för förebyggande, avslöjande eller lagföring av brott,
- d) begränsa lagringen av passageraruppgifter efter flygpassagerarnas avresa till uppgifter rörande de passagerare beträffande vilka det föreligger objektiva omständigheter som gör det möjligt att anse att de skulle kunna utgöra en risk med avseende på bekämpningen av terrorism och allvarlig gränsöverskridande brottslighet,

- e) underkasta den behöriga kanadensiska myndighetens överföring av passageraruppgifter till statliga myndigheter i ett tredjeland villkoret att det antingen finns ett avtal mellan Europeiska unionen och det berörda tredjelandet som är likvärdigt med avtalet mellan Kanada och Europeiska unionen om överföring och behandling av passageraruppgifter, eller att Europeiska kommissionen har meddelat ett beslut enligt artikel 25.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, vilket omfattar de myndigheter till vilka överföringen av passageraruppgifter är planerad,
- f) föreskriva att flygpassagerarna har en rätt att bli individuellt informerade för det fall deras passageraruppgifter används under deras vistelse i Kanada eller efter deras avresa från landet samt för det fall den behöriga kanadensiska myndigheten lämnar ut uppgifterna till andra myndigheter eller till enskilda, och
- g) garantera att tillsynen av de regler om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av passageraruppgifter som rör dem, vilka föreskrivs i avtalet mellan Kanada och Europeiska unionen om överföring och behandling av passageraruppgifter, kommer att ombesörjas av en oberoende tillsynsmyndighet.

⁽¹⁾ EUT C 138, 27.4.2015.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 26 juli 2017 – Europeiska unionens råd mot Hamas, Europeiska kommissionen

(Mål C-79/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Bekämpande av terrorism — Restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter — Frysning av tillgångar — Gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp — Artikel 1.4 och 1.6 — Förordning (EG) nr 2580/2001 — Artikel 2.3 — Bibehållande av en organisation i förteckningen över personer, grupper och enheter som deltar i terrorishandlingar — Villkor — Faktiska omständigheter som ligger till grund för beslutet att frysa tillgångar — Beslut som antagits av en behörig myndighet — Motiveringsskyldighet)

(2017/C 309/04)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska unionens råd (ombud: B. Driessen, G. Étienne, M. Bishop)

Övriga parter i målet: Hamas (ombud: L. Glock, avocate), Europeiska kommissionen (ombud: F. Castillo de la Torre, M. Konstantinidis och R. Tricot)

Part som intervenerat till stöd för klaganden: Republiken Frankrike (ombud: D. Colas, F. Fize och G. de Bergues)

Domslut

- 1) Den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 17 december 2014, Hamas mot rådet (T-400/10, EU: T:2014:1095), upphävs.
- 2) Målet återförvisas till Europeiska unionens tribunal.
- 3) Frågan om rättegångskostnader anstår.

⁽¹⁾ EUT C 146, 4.5.2015.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 26 juli 2017 – AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe, AGC France, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd, AGC Glass Germany GmbH mot Europeiska kommissionen

(Mål C-517/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Konkurrens — Artiklarna 101 och 102 FEUF — Förordning (EG) nr 1/2003 — Artikel 30 — Beslut av Europeiska kommissionen i vilket det konstateras att det förekommit en olaglig kartell på den europeiska marknaden för bilglas — Offentliggörande av en icke-konfidentiell version av beslutet — Avslag på begäran om konfidentiell behandling av vissa uppgifter — Förhørsombudets kompetensområde — Beslut 2011/695/EU — Artikel 8 — Konfidentiella uppgifter — Uppgifter från en begäran om förmånlig behandling — Delvist avslag på begäran om konfidentiell behandling — Berättigade förväntningar — Likabehandling)

(2017/C 309/05)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe, AGC France, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd, AGC Glass Germany GmbH (ombud: advokaterna L. Garzaniti, F. Hoseinian och A. Burckett St Laurent)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: G. Meessen, P.J.O. Van Nuffel och F. van Schaik)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) AGC Glass Europe SA, AGC Automotive Europe SA, AGC France SAS, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd och AGC Glass Germany GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT 398, 30.11.2015.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Europa Way Srl, Persidera SpA mot Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Mål C-560/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster — Telekommunikationstjänster — Direktiven 2002/20/EG, 2002/21/EG och 2002/77/EG — Tilldelning av nyttjanderätter till radiofrekvenser för digital markbunden radio och tv — Ogiltigförklaring av ett pågående urvalsförfarande för gratis tilldelning ("skönhetstävling"), varpå detta förfarande ersätts av ett auktionsförfarande — Ingripande av den nationella lagstiftaren — De nationella regleringsmyndigheternas oberoende — Föregående samråd — Tilldelningskriterier — Berättigade förväntningar)

(2017/C 309/06)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den hänskjutande domstolen

Klagande: Europa Way Srl, Persidera SpA

Motpart: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

ytterligare deltagare i rättegången: Elettronica Industriale SpA, Cairo Network Srl, Tivuitalia SpA, Radiotelevisione italiana SpA (RAI), Sky Italia Srl

Domslut

- 1) Artikel 3.3a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/140/EG av den 25 november 2009, ska tolkas så, att den utgör hinder för att den nationella lagstiftaren ogiltigförklarar ett pågående urvalsförfarande – efter det att ett ministerbeslut tills vidare ställt in detsamma – för tilldelning av radiofrekvenser vilket anordnats av behörig nationell regleringsmyndighet under sådana omständigheter som de i det nationella målet.
- 2) Artikel 9 i direktiv 2002/21, i dess lydelse enligt direktiv 2009/140, artiklarna 3, 5 och 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv), i dess lydelse enligt direktiv 2009/140, och artiklarna 2 och 4 i kommissionens direktiv 2002/77/EG av den 16 september 2002 om konkurrens på marknaderna för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster ska tolkas så, att de inte utgör hinder för att ett urvalsförfarande för gratis tilldelning av radiofrekvenser, vilket påbörjats för att korrigera att vissa operatörer olagligen stängts ute från marknaden, ersätts av ett förfarande för tilldelning mot vederlag grundat på en omarbetad plan för radiofrekvenstilldelning efter det att antalet radiofrekvenser minskats, försåvitt det nya urvalsförfarandet genomförs på grundval av objektiva, öppet redovisade, icke-diskriminerande och proportionella kriterier och försåvitt det överensstämmer med de syften som anges i artikel 8.2–8.4 i direktiv 2002/21, i dess ändrade lydelse. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att – utifrån samtliga relevanta omständigheter – pröva huruvida de villkor som anges i urvalsförfarandet för tilldelning mot vederlag kan göra det möjligt för nya operatörer att på ett effektivt sätt komma in på marknaden för digital tv, utan att de operatörer som redan finns på marknaden för analog eller digital tv gynnas på ett otillbörligt sätt.
- 3) Principen om skydd för berättigade förväntningar ska tolkas så, att den inte utgör hinder för att ogiltigförklara ett urvalsförfarande för tilldelning av radiofrekvenser enbart av det skälet att operatörer – såsom klagandena i det nationella målet – hade tillåtits att delta i förfarandet och i egenskap av enda sökande skulle ha tilldelats nyttjanderätter till radiofrekvenser för digital markbunden radio och tv om förfarandet inte hade förklarats ogiltigt.

⁽¹⁾ EUT C 38, 1.2.2016.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 26 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Bundesarbeitsgericht – Tyskland) – förfarande som anhängiggjorts av Jan Šalplachta

(Mål C-670/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Tillgång till rättslig prövning i gränsöverskridande tvister — Direktiv 2003/8/EG — Gemensamma minimiregler för rättshjälp i sådana tvister — Tillämpningsområde — En medlemsstats lagstiftning, i vilken det föreskrivs att kostnader för översättning av kompletterande handlingar som krävs för att pröva en ansökan om rättshjälp inte är ersättningsgilla)

(2017/C 309/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesarbeitsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Jan Šalplachta

Domslut

Artiklarna 3, 8 och 12 i rådets direktiv 2003/8/EG av den 27 januari 2003 om förbättring av möjligheterna till rättslig prövning i gränsöverskridande tvister genom fastställande av gemensamma minimiregler för rättshjälp i sådana tvister, jämförda med varandra, ska tolkas så, att den rättshjälp som beviljas i den medlemsstat där domstolen är belägen – i vilken en fysisk person, som har sin hemvist eller vanliga vistelseort i en annan medlemsstat, har lämnat in en ansökan om rättshjälp i samband med en gränsöverskridande tvist – även ska omfatta nämnda persons kostnader för översättning av de kompletterande handlingar som krävs för att pröva ansökan.

(¹) EUT C 90, 7.3.2016.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 juli 2017 – Republiken Tjeckien mot Europeiska kommissionen

(Mål C-696/15 P) (¹)

(Överklagande — Transport — Direktiv 2010/40/EU — Införande av intelligenta transportsystem på vägtransportområdet — Artikel 7 — Delegering av befogenheter till Europeiska kommissionen — Gränser — Delegerad förordning (EU) nr 885/2013 — Tillhandahållande av informationstjänster för säkra och skyddade parkeringsplatser för lastbilar och kommersiella fordon — Delegerad förordning (EU) nr 886/2013 — Data och förfaranden för kostnadsfritt tillhandahållande av ett minimum av vägsäkerhetsrelaterad universell trafikinformation för användare — Artikel 290 FEUF — Delegeringen av befogenhet ska uttryckligen avgränsa mål, innehåll, omfattning och varaktighet — Väsentlig del av det aktuella området — Upprättandet av ett kontrollorgan)

(2017/C 309/08)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Parter

Klagande: Republiken Tjeckien (ombud: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller och J. Pavliš)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: A. Buchet, P.J.O. Van Nuffel, J. Hottiaux och Z. Malůšková)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Republiken Tjeckien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 78, 29.2.2016.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 26 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal administratif de Montreuil – Frankrike) – ArcelorMittal Atlantique et Lorraine mot Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

(Mål C-80/16) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Direktiv 2003/87/EG — Artikel 10a.1 — System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom Europeiska unionen — Gratis tilldelning av utsläppsrätter — Beslut 2011/278/EU — Giltighet — Principen om god förvaltning — Fastställande av produktriiktmärket för råjärn — Användning av uppgifter från BREF om produktion av järn och stål och av riktlinjerna för att bestämma riktmärket för råjärn — Begreppet ”liknande produkter” — Referensanläggningar — Motiveringsskyldighet)

(2017/C 309/09)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal administratif de Montreuil

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: ArcelorMittal Atlantique et Lorraine

Svarande: Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

Domslut

Det har vid prövningen av frågorna inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av kommissionens beslut 2011/278/EU av den 27 april 2011 om fastställande av unionstäckande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning av utsläppsrätter enligt artikel 10a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG.

⁽¹⁾ EUT C 136, 18.4.2016.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 26 juli 2017 – Continental Reifen Deutschland GmbH mot Compagnie générale des établissements Michelin, Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

(Mål C-84/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — EU-varumärke — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 8.1 b — Figurmärke innehållande ordet "XKING" — Invändning från innehavaren av de nationella ordmärkena och den internationella registreringen innehållande ordelementet "X" — Överklagandenämndens avslag på invändningen — Risk för förväxling — Missuppfattning av bevisning)

(2017/C 309/10)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Continental Reifen Deutschland GmbH (ombud: S. O. Gillert, K. Vanden Bossche, Köhn-Gerdes och J. Schumacher, Rechtsanwältin)

Övriga parter i målet: Compagnie générale des établissements Michelin (ombud: E. Carrillo, abogada), Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Fischer)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Continental Reifen Deutschland GmbH ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Compagnie générale des établissements Michelins rättegångskostnader.
- 3) Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 211, 13.6.2016.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Persidera SpA mot Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Mål C-112/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Elektroniska kommunikationer — Telekommunikationstjänster — Direktiven 2002/20/EG, 2002/21/EG och 2002/77/EG — Likabehandling — Fastställande av antalet digitala radiofrekvenser som ska tilldelas varje operatör som redan innehåller analoga radiofrekvenser — Beaktande av analoga radiofrekvenser som använts olagligen — Samband mellan antalet analoga radiofrekvenser som innehålls och antalet digitala radiofrekvenser som erhålls)

(2017/C 309/11)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den hänskjutande domstolen

Klagande: Persidera SpA

Motparter: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti

Ytterligare deltagare i rättegången: Radiotelevisione italiana SpA (RAI), Reti Televisive Italiane SpA (RTI), Elettronica Industriale SpA, Television Broadcasting System SpA, Premiata Ditta Borghini e Stocchetti di Torino Srl, Rete A SpA, Centro Europa 7 Srl, Prima TV SpA, Sky Italia Srl, Elemedia SpA

Domslut

- 1) Artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/140/EG av den 25 november 2009, artiklarna 3, 5 och 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv), i dess lydelse enligt direktiv 2009/140, och artiklarna 2 och 4 i kommissionens direktiv 2002/77/EG av den 16 september 2002 om konkurrens på marknaderna för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster ska tolkas så, att de utgör hinder för en nationell bestämmelse som – vid omvandlingen från befintliga analoga kanaler till digitala nät – beaktar analoga kanaler som drivs olagligen, då bestämmelsen innebär att en otillbörlig konkurrensfördel förlängs eller till och med förstärks.
- 2) Icke-diskrimineringsprincipen och proportionalitetsprincipen ska tolkas så, att de utgör hinder för en nationell bestämmelse som – med tillämpning av samma omvandlingskriterium – medför en proportionellt sett större minskning av det antal digitala nät som tilldelas i förhållande till det antal analoga kanaler som drivs till förfång för en operatör jämfört med dennes konkurrenter, med mindre än att det finns sakliga skäl för bestämmelsen och att den är proportionerlig i förhållande till ändamålet med bestämmelsen. Ett kontinuerligt utbud av tv-program utgör ett legitimt ändamål som kan motivera en sådan skillnad i behandling. En bestämmelse som innebär att de operatörer som redan är närvarande på marknaden tilldelas fler digitala radiofrekvenser än vad de behöver för att säkerställa ett kontinuerligt utbud av sina tv-program, går emellertid utöver vad som är nödvändigt för att uppnå nämnda ändamål och bestämmelsen är då att anse som oproportionerlig.

⁽¹⁾ EUT C 175, 17.5.2016.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen – Finland) – Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paajanen, Satu Piik mot SOS-Lapsikylä ry

(Mål C-175/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2003/88/EG — Artikel 17 — Skydd för arbetstagares säkerhet och hälsa — Arbetstidens förläggning — Kompensationsersättning — Barnskyddsorganisation — "Barnbyföräldrar" — Ordinarie "barnbyföräldrars" tillfälliga frånvaro — Arbetstagare anställda som vikarierande "barnbyföräldrar" — Begrepp)

(2017/C 309/12)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paajanen, Satu Piik

Motpart: SOS-Lapsikylä ry

Domslut

Artikel 17.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden ska tolkas så, att den inte är tillämplig på sådant avlönat arbete som det som är aktuellt i det nationella målet, som består i att ta hand om barn under hemliga förhållanden, genom att vikariera för den person som annars har det huvudsakliga ansvaret för denna uppgift, då det inte visats att arbetstidens omfattning, i sin helhet, inte mäts eller bestäms i förväg eller kan bestämmas av den anställda själv, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

⁽¹⁾ EUT C 191, 30.5.2016.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 26 juli 2017 – Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Salumificio Fratelli Beretta SpA

(Mål C-182/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — EU-varumärke — Figurmärke som innehåller ordet "STICK MiniMINI Beretta" — Invändning från innehavaren av EU-ordmärket Mini Wini — Invändningen avslås av överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 8.1 b — Risk för förväxling — Omsättningskretsens uppmärksamhetsnivå — Självständig och kännetecknande ställning — Dominerande karaktär — Kriterier för bedömning av den visuella likheten — Motiveringsskyldighet)

(2017/C 309/13)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG (ombud: S. Labesius, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (ombud: M. Rajh), Salumificio Fratelli Beretta SpA (ombud: G. Ghisletti, F. Braga och P. Pozzi, avvocati)

Domslut

1) Överklagandet ogillas.

2) Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 296, 16.8.2016.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 26 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från n – Italien) – Comune di Corridonia (C-196/16), Comune di Loro Piceno (C-197/16) m.fl. mot Provincia di Macerata, Provincia di Macerata Settore 10 – Ambiente

(Mål C-196/16 och C-197/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Direktiv 85/337/EEG — Direktiv 2011/92/EU — Möjlighet att i efterhand göra en bedömning av miljöpåverkan av en anläggning för framställning av energi från biogas som redan tagits i bruk för att beviljas ett nytt tillstånd)

(2017/C 309/14)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Comune di Corridonia (C-196/16), Comune di Loro Piceno (C-197/16), Marcello Bartolini (C-197/16), Filippo Bruè (C-197/16), Sergio Forti (C-197/16), Stefano Piatti (C-197/16), Gaetano Silvetti (C-197/16), Gianfranco Silvetti (C-197/16), Rocco Tirabasso (C-197/16), Sante Vagni (C-197/16), Albergo Ristorante Le Grazie Sas di Forti Sergio & Co. (C-197/16), Suolificio Elefante Srl (C-197/16), Suolificio Roxy Srl (C-197/16), Aldo Alessandrini (C-197/16)

Motparter: Provincia di Macerata, Provincia di Macerata Settore 10 – Ambiente

Övroga deltagare i rättegången: VBIO1 Società Agricola Srl (C-196/16), Regione Marche, Agenzia Regionale per la Protezione Ambientale delle Marche – (ARPAM) -Dipartimento Provinciale di Macerata, ARPAM, VBIO2 Società Agricola Srl (C-197/16), Azienda Sanitaria Unica Regionale – Marche (ASUR Marche) (C-197/16), ASUR Marche – Area Vasta 3 (C-197/16), Comune di Colmurano (C-197/16), Comune di Loro Piceno (C-197/16)

Domslut

För det fall att ett projekt inte har underkastats en sådan miljökonsekvensbedömning som föreskrivs i rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009, förhåller det sig så, att unionsrätten, för det första, kräver att medlemsstaterna undamröjer de otillåtna konsekvenserna av denna underlåtenhet och, för det andra, inte utgör hinder för att en sådan miljökonsekvensbedömning leder till en legalisering efter det att den berörda anläggningen har uppförts och tagits i bruk, under förutsättning att

— de nationella bestämmelser som möjliggör en sådan legalisering inte medför att de berörda kan kringgå bestämmelserna i EU-rätten eller underlåta att tillämpa dem, och

— den bedömning som genomförts för att legalisera situationen inte enbart avser denna anläggnings framtida miljöpåverkan utan även beaktar den miljöpåverkan som skett sedan anläggningen uppfördes.

⁽¹⁾ EUT C 251, 11.07.2016

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 26 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – brottmål mot Mossa Ouhrami

(Mål C-225/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa — Återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna — Direktiv 2008/115/EG — Artikel 11.2 — Inreseförbud som antogs innan direktivet trädde i kraft och som avser en längre tidsperiod än den som föreskrivs i direktivet — Tidpunkt då den tidsperiod inreseförbudet avser börjar löpa)

(2017/C 309/15)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Mossa Ouhrami

Domslut

Artikel 11.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna ska tolkas så, att varaktigheten av det inreseförbud som anges i nämnda bestämmelse, som i princip inte ska överskrida fem år, ska beräknas från och med tidpunkten då den berörda personen faktiskt lämnade medlemsstaternas territorium.

⁽¹⁾ EUT C 232, 27.6.2016.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 26 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Milano – Italien) – Moussa Sacko mot Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

(Mål C-348/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Asylpolitik — Direktiv 2013/32/EU — Artiklarna 12, 14, 31 och 46 — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 47 — Rätt till ett effektivt domstolsskydd — Talan mot ett beslut att avslå en ansökan om internationellt skydd — Domstolens möjlighet att avgöra ett mål utan att höra den sökande)

(2017/C 309/16)

Rättegångsspråk: italien

Hänskjutande domstol

Tribunale di Milano

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Moussa Sacko

Motpart: Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

Domslut

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd, i synnerhet artiklarna 12, 14, 31 och 46 jämförda med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, ska tolkas så, att direktivet inte utgör hinder för att en nationell domstol – som ska pröva ett överklagande av ett beslut att avslå en ansökan om internationellt skydd som är uppenbart ogrundad – ogillar överklagandet utan att höra den sökande, när de faktiska omständigheterna inte ger utrymme för något tvivel om att ett sådant avslagsbeslut är välgrundat. Detta gäller under förutsättning dels att den sökande, under förfarandet i första instans, har getts tillfälle att höras om sin ansökan om internationellt skydd i enlighet med artikel 14 i nämnda direktiv och – för det fall att en sådan personlig intervju ägt rum – att rapporten eller utskriften av denna finns tillgänglig i anslutning till dennes akt enligt artikel 17.2 i direktivet, dels att den domstol som ska pröva överklagandet har möjlighet att förordna om att ett sådant muntligt förfarande ska hållas, om den finner detta nödvändigt för att göra den fulla omprövning *ex nunc* av såväl de faktiska som de rättsliga omständigheterna som föreskrivs i artikel 46.3 i samma direktiv.

(¹) EUT C 343, 19.9.2016

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 26 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litauen) – ”Toridas” UAB mot Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Mål C-386/16) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Gemensamt system för mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 138.1 — Kvalificering av en transaktion som gemenskapsintern leverans — Undantag från skatteplikt av gemenskapsinterna leveranser av varor — Förvärvarens avsikt att sälja vidare de köpta varorna till en beskattningsbar person i en annan medlemsstat, innan varorna lämnat den första medlemsstaten — Eventuell betydelse av att en del av varorna har bearbetats innan de försänts)

(2017/C 309/17)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ”Toridas” UAB

Motpart: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Ytterligare deltagare i rättegången: Kauno apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

Domslut

1) Artikel 138.1 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att en leverans av varor som genomförs av en beskattningsbar person som är etablerad i den första medlemsstaten, i en situation som den i det nationella målet, i enlighet med denna bestämmelse inte ska undantas från mervärdesskatt i det fall förvärvaren, som identifierats som beskattningsbar person i den andra medlemsstaten, innan transaktionen avseende den leveransen påbörjas, informerar leverantören om att denne kommer att omedelbart sälja varorna vidare, innan de transporteras från den första medlemsstaten, till en beskattningsbar person som är etablerad i en tredje medlemsstat och transportera dessa till den tredje medlemsstaten, under förutsättning att denna andra leverans av varor varit undantagen från skatteplikt och att varorna därefter har transporterats från den första medlemsstaten till den medlemsstat där den tredje beskattningsbara personen är etablerad. Den första förvärvarens registrering till mervärdesskatt i en annan medlemsstat än platsen för den första leveransen eller det slutliga förvärvet, är inte ett kriterium för kvalificering av en transaktion som gemenskapsintern, eller i sig själv ett tillräckligt bevismedel för att visa att en transaktion är av gemenskapsintern karaktär.

- 2) Artikel 138.1 i direktiv 2006/112 ska tolkas så, att en bearbetning av varor, under två på varandra följande leveranser, såsom är fallet i det nationella målet, som sker på order av mellanhanden och utförs före varornas transport till den slutliga förvärvarens medlemsstat, inte har någon betydelse för villkoren för eventuellt undantag för skatteplikt rörande den första leveransen, eftersom denna bearbetning har skett efter den första leveransen.

⁽¹⁾ EUT C 343, 19.9.2016.

Domstolens dom (sjätte avdelningen avdelningen) av den 26 juli 2017 – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Meissen Keramik GmbH

(Mål C-471/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av figurmärke innehållande ordet ”meissen” — Avslag på invändningen — Bevisning som åberopas för första gången — Missuppfattning — Verkligt bruk av de äldre varumärkena — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 7.3 — Artikel 8.5 — Samband mellan de varumärken som ska jämföras)

(2017/C 309/18)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH (ombud: O. Spuhler och M. Geitz, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (ombud: M. Fischer), Meissen Keramik GmbH (ombud: M. Vohwinkel och K. Gennen, Rechtsanwälte)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 454, 5.12.2016.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 26 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenien) – A.S. mot Republiken Slovenien

(Mål C-490/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EU) nr 604/2013 — Fastställande av vilken medlemsstat som är ansvarig för prövningen av en ansökan om internationellt skydd som lämnats in i en av medlemsstaterna av en tredjelandsmedborgare — Exceptionellt stor tillströmning av tredjelandsmedborgare som söker internationellt skydd — Myndigheterna i en medlemsstat har ordnat gränspassage i syfte att möjliggöra genomresa till en annan medlemsstat — Inresa har tillåtits med stöd av undantaget avseende humanitära skäl — Artikel 13 — Otillåten passage av en yttre gräns — Frist på tolv månader efter gränspassagen — Artikel 27 — Rättsmedel — Domstolsprövningens omfattning — Artikel 29 — Frist på sex månader att verkställa överföringen — Beräkning av frister — Ny prövning — Suspensiv verkan)

(2017/C 309/19)

Rättegångsspråk: slovenska

Hänskjutande domstol

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: A.S.

Svarande: Republiken Slovenien

Domslut

- 1) Artikel 27.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat, jämförd med skäl 19 i samma förordning, ska tolkas så, att en sökande av internationellt skydd vid ett överklagande av ett beslut om överföring kan åberopa en felaktig tillämpning av det kriterium om ansvar, vid otillåten passage av en medlemsstats gräns, för prövningen av ansökan om internationellt skydd, vilket anges i artikel 13.1 i nämnda förordning.
- 2) Artikel 13.1 i förordning nr 604/2013 ska tolkas så, att en tredjelandsmedborgare vars inresa har tolererats av myndigheterna i en första medlemsstat som ställts inför en exceptionellt stor tillströmning av tredjelandsmedborgare som vill resa genom denna medlemsstat för att lämna in en ansökan om internationellt skydd i en annan medlemsstat, utan att uppfylla de inresevillkor som i princip krävs i denna första medlemsstat, ska anses "utan tillstånd [ha] passerat" nämnda första medlemsstats gräns i den mening som avses i denna bestämmelse.
- 3) Artikel 13.1 andra meningen i förordning nr 604/2013, jämförd med artikel 7.2 i samma förordning, ska tolkas så, att ett överklagande av ett beslut om överföring saknar betydelse för beräkningen av den frist som föreskrivs i nämnda artikel 13.1.

Artikel 29.1 och 29.2 i nämnda förordning ska tolkas så, att ett sådant överklagande innebär att den frist som anges i dessa bestämmelser börjar löpa först efter det att det fattats ett slutligt beslut med anledning av överklagandet, inbegripet att den nationella domstolen beslutar att begära förhandsavgörande hos Europeiska unionens domstol, såvitt nämnda överklagande har suspensiv verkan i enlighet med artikel 27.3 i samma förordning.

⁽¹⁾ EUT C 419, 14.11.2016.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 26 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra – Portugal) – Superfoz – Supermercados Lda mot Fazenda Pública

(Mål C-519/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Tillnärmning av lagstiftning — Förordning (EG) nr 882/2004 — Offentlig kontroll av foder och livsmedel — Finansiering av offentlig kontroll — Artiklarna 26 och 27 — Allmän beskattning — Avgifter eller pålagor — Avgift på livsmedelsaffärer)

(2017/C 309/20)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Superfoz – Supermercados Lda

Motpart: Fazenda Pública

Domslut

Artiklarna 26 och 27 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 652/2014 av den 15 maj 2014 ska tolkas så, att de inte utgör hinder för att det påförs en avgift, som den som är i fråga i det nationella målet, endast för företag som bedriver detaljhandel på livsmedelsområdet, även om inkomsterna från denna avgift inte används särskilt för att finansiera offentliga kontroller som utförs på grund av eller till förmån för dessa avgiftsskyldiga personer.

⁽¹⁾ EUT C 6, 9.1.2017.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 26 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof) – Khadija Jafari och Zainab Jafari mot Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

(Mål C-646/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EU) nr 604/2013 — Fastställande av vilken medlemsstat som är ansvarig för prövningen av en ansökan om internationellt skydd som lämnats in i en av medlemsstaterna av en tredjelandsmedborgare — Exceptionellt stor tillströmning av tredjelandsmedborgare som söker internationellt skydd — Myndigheterna i en medlemsstat har ordnat gränspassage i syfte att möjliggöra genomresa till en annan medlemsstat — Inresa har tillåtits med stöd av undantaget avseende humanitära skäl — Artikel 2 m — Begreppet "visering" — Artikel 12 — Utfärdande av en visering — Artikel 13 — Otillåten passage av en yttre gräns)

(2017/C 309/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Khadija Jafari, Zainab Jafari

Domslut

- 1) Artikel 12 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat, jämförd med artikel 2 m i denna förordning, ska tolkas så, att det förhållandet att de nationella myndigheterna i en första medlemsstat – som ställs inför en exceptionellt stor tillströmning av tredjelandsmedborgare som vill resa genom denna medlemsstats territorium för att lämna in en ansökan om internationellt skydd i en annan medlemsstat – tolererar att sådana medborgare inresa i landet, trots att dessa medborgare inte uppfyller de inresevillkor som i princip gäller i denna första medlemsstat, inte ska betraktas som en "visering" i den mening som avses i denna artikel 12.
- 2) Artikel 13.1 i förordning nr 604/2013 ska tolkas så, att en tredjelandsmedborgare vars inresa har tolererats av myndigheterna i en första medlemsstat som ställts inför en exceptionellt stor tillströmning av tredjelandsmedborgare som vill resa genom denna medlemsstat för att lämna in en ansökan om internationellt skydd i en annan medlemsstat, utan att uppfylla de inresevillkor som i princip krävs i denna första medlemsstat, ska anses "utan tillstånd [ha] passerat" nämnda första medlemsstats gräns i den mening som avses i denna bestämmelse.

⁽¹⁾ EUT C 53, 20.2.2017.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 26 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgesicht Minden – Tyskland) – Tsegezab Mengesteab mot Bundesrepublik Deutschland

(Mål C-670/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EU) nr 604/2013 — Fastställande av vilken medlemsstat som är ansvarig för prövningen av en ansökan om internationellt skydd som lämnats in i en av medlemsstaterna av en tredjelandsmedborgare — Artikel 20 — Inledande av förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat — Inlämnande av en ansökan om internationellt skydd — Rapport från myndigheterna som har inkommit till de behöriga myndigheterna — Artikel 21.1 — De angivna tidsfristerna för att göra en framställan om övertagande — Övergång av ansvaret till en annan medlemsstat — Artikel 27 — Rättsmedel — Domstolsprövningens omfattning)

(2017/C 309/22)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Minden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Tsegezab Mengesteab

Motpart: Bundesrepublik Deutschland

Domslut

- 1) Artikel 27.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat, jämförd med skäl 19 i den förordningen, ska tolkas så, att en sökande av internationellt skydd, inom ramen för ett överklagande av ett beslut om att överföra vederbörande, kan göra gällande att en tidsfrist som föreskrivs i artikel 21.1 i nämnda förordning har löpt ut, även om den anmodade medlemsstaten är beredd att överta personen.
- 2) Artikel 21.1 i förordning nr 604/2013 ska tolkas så, att det inte med giltig verkan går att göra en framställan om övertagande mer än tre månader efter det att ansökan om internationellt skydd har lämnats in, även om denna framställan görs mindre än två månader från det att en träff i Eurodac registrerades, i den mening som avses i den bestämmelsen.
- 3) Artikel 20.2 i förordning nr 604/2013 ska tolkas så, att en ansökan om internationellt skydd ska anses inlämnad när en skriftlig handling – vilken upprättats av en myndighet och som intygar att en tredjelandsmedborgare har begärt internationellt skydd – inkommer till den myndighet som ansvarar för att skyldigheterna enligt förordningen uppfylls, även om endast de viktigaste uppgifterna som anges i en sådan handling och inte själva handlingen eller en kopia av den i förekommande fall har inkommit till den myndigheten.

⁽¹⁾ EUT C 104, 3.4.2017.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 10 maj 2017 – Solvay Chimica Italia SpA m.fl. mot Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

(Mål C-262/17)

(2017/C 309/23)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Solvay Chimica Italia SpA, Solvay Specialty Polymers Italy SpA, Solvay Chimica Bussi SpA, Ferrari F.lli Lunelli SpA, Fenice – Qualità Per L'ambiente SpA, Erg Power Srl, Erg Power Generation SpA, Eni SpA, Enipower SpA

Motpart: Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

Tolkningsfrågor

- 1) Ska bestämmelserna i direktiv 2009/72/EG⁽¹⁾, och i synnerhet artiklarna 3.5, 3.6 och 28, tolkas så, att ett system som har inrättats och drivs av en privat aktör, till vilket ett begränsat antal produktions- och förbrukningsanläggningar är anslutna, och som i sin tur är anslutet till det allmänna systemet, med nödvändighet utgör ett elsystem, och därmed ett "distributionssystem" i den mening som avses i direktivet, och att privata system med dessa egenskaper som inrättades innan direktivet trädde i kraft och ursprungligen var avsedda för egenproduktion inte får undantas från denna klassificering?
- 2) Om den föregående frågan besvaras jakande, består då den enda möjligheten enligt direktivet att ta hänsyn till särdragen hos ett privat elsystem i att nämnda system ingår i kategorin slutna distributionssystem i den mening som avses i artikel 28 i direktivet, eller kan den nationella lagstiftaren fastställa en annan kategori distributionssystem som omfattas av en förenklad reglering som skiljer sig från regleringen av slutna distributionssystem?
- 3) Oberoende av svaret på föregående frågor, ska direktivet tolkas så, att de slutna distributionssystem som avses i artikel 28 under alla omständigheter har skyldighet att tillåta anslutning av tredje part?
- 4) Oberoende av svaret på föregående frågor, kan den nationella lagstiftaren mot bakgrund av att ett privat elsystem klassificeras som slutet distributionssystem i den mening som avses i artikel 28 i direktiv 2009/72/EG och då enbart med avseende på nämnda privata system fastställa de undantag från de allmänna bestämmelserna om distributionssystem som uttryckligen nämns i artiklarna 28 och 26.4 i direktivet, eller kan eller ska medlemsstaten – mot bakgrund av skälen 29 och 30 i direktivet – då fastställa ytterligare undantag från tillämpningen av de allmänna bestämmelserna om distributionssystem i syfte att uppnå de mål som anges i ovannämnda skäl?
- 5) Om EU-domstolen finner att en medlemsstat kan eller ska införa bestämmelser som tar hänsyn till särdragen hos slutna distributionssystem, utgör bestämmelserna i direktiv 2009/72/EG – och i synnerhet skälen 29 och 30, artiklarna 15.7, 37.6 b och 26.4 – då hinder för nationella bestämmelser, såsom de som är av betydelse i förevarande mål, enligt vilka slutna distributionssystem omfattas av bestämmelser om inmatningsordning och särredovisning som i mångt och mycket motsvarar regleringen av allmänna system och där det i fråga om de allmänna kostnaderna för elsystemet även stadgas att de motsvarande avgifterna delvis ska stå i proportion till elförbrukningen inom det slutna systemet?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, s. 55).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 10 maj 2017 – Whirlpool Europe Srl m.fl. mot Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

(Mål C-263/17)

(2017/C 309/24)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Whirlpool Europe Srl, Fenice – Qualità Per L'ambiente SpA, FCA Italy SpA, FCA Group Purchasing Srl, FCA Melfi SpA, Barilla G. e R. Fratelli SpA, Versalis SpA

Motpart: Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

Tolkningsfrågor

- 1) Ska bestämmelserna i direktiv 2009/72/EG⁽¹⁾, och i synnerhet artiklarna 3.5, 3.6 och 28, tolkas så, att ett system som har inrättats och drivs av en privat aktör, till vilket ett begränsat antal produktions- och förbrukningsanläggningar är anslutna, och som i sin tur är anslutet till det allmänna systemet, med nödvändighet utgör ett elsystem, och därmed ett "distributionssystem" i den mening som avses i direktivet, och att privata system med dessa egenskaper som inrättades innan direktivet trädde i kraft och ursprungligen var avsedda för egenproduktion inte får undantas från denna klassificering?
- 2) Om den föregående frågan besvaras jakande, består då den enda möjligheten enligt direktivet att ta hänsyn till särdragen hos ett privat elsystem i att nämnda system ingår i kategorin slutna distributionssystem i den mening som avses i artikel 28 i direktivet, eller kan den nationella lagstiftaren fastställa en annan kategori distributionssystem som omfattas av en förenklad reglering som skiljer sig från regleringen av slutna distributionssystem?
- 3) Oberoende av svaret på föregående frågor, ska direktivet tolkas så, att de slutna distributionssystem som avses i artikel 28 under alla omständigheter har skyldighet att tillåta anslutning av tredje part?
- 4) Oberoende av svaret på föregående frågor, kan den nationella lagstiftaren mot bakgrund av att ett privat elsystem klassificeras som slutet distributionssystem i den mening som avses i artikel 28 i direktiv 2009/72/EG och då enbart med avseende på nämnda privata system fastställa de undantag från de allmänna bestämmelserna om distributionssystem som uttryckligen nämns i artiklarna 28 och 26.4 i direktivet, eller kan eller ska medlemsstaten – mot bakgrund av skälen 29 och 30 i direktivet – då fastställa ytterligare undantag från tillämpningen av de allmänna bestämmelserna om distributionssystem i syfte att uppnå de mål som anges i ovannämnda skäl?
- 5) Om EU-domstolen finner att en medlemsstat kan eller ska införa bestämmelser som tar hänsyn till särdragen hos slutna distributionssystem, utgör bestämmelserna i direktiv 2009/72/EG – och i synnerhet skälen 29 och 30, artiklarna 15.7, 37.6 b och 26.4 – då hinder för nationella bestämmelser, såsom de som är av betydelse i förevarande mål, enligt vilka slutna distributionssystem omfattas av bestämmelser om inmatningsordning och särredovisning som i mångt och mycket motsvarar regleringen av allmänna system och där det i fråga om de allmänna kostnaderna för elsystemet även stadgas att de motsvarande avgifterna delvis ska stå i proportion till elförbrukningen inom det slutna systemet?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, s. 55).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 10 maj 2017 – Sol Gas Primari Srl mot Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

(Mål C-273/17)

(2017/C 309/25)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sol Gas Primari Srl

Motpart: Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

Tolkningsfrågor

- 1) Ska bestämmelserna i direktiv 2009/72/EG⁽¹⁾, och i synnerhet artiklarna 3.5, 3.6 och 28, tolkas så, att ett system som har inrättats och drivs av en privat aktör, till vilket ett begränsat antal produktions- och förbrukningsanläggningar är anslutna, och som i sin tur är anslutet till det allmänna systemet, med nödvändighet utgör ett elsystem, och därmed ett "distributionssystem" i den mening som avses i direktivet, och att privata system med dessa egenskaper som inrättades innan direktivet trädde i kraft och ursprungligen var avsedda för egenproduktion inte får undantas från denna klassificering?
- 2) Om den föregående frågan besvaras jakande, består då den enda möjligheten enligt direktivet att ta hänsyn till särdragen hos ett privat elsystem i att nämnda system ingår i kategorin slutna distributionssystem i den mening som avses i artikel 28 i direktivet, eller kan den nationella lagstiftaren fastställa en annan kategori distributionssystem som omfattas av en förenklad reglering som skiljer sig från regleringen av slutna distributionssystem?
- 3) Oberoende av svaret på föregående frågor, ska direktivet tolkas så, att de slutna distributionssystem som avses i artikel 28 under alla omständigheter har skyldighet att tillåta anslutning av tredje part?
- 4) Oberoende av svaret på föregående frågor, kan den nationella lagstiftaren mot bakgrund av att ett privat elsystem klassificeras som slutet distributionssystem i den mening som avses i artikel 28 i direktiv 2009/72/EG och då enbart med avseende på nämnda privata system fastställa de undantag från de allmänna bestämmelserna om distributionssystem som uttryckligen nämns i artiklarna 28 och 26.4 i direktivet, eller kan eller ska medlemsstaten – mot bakgrund av skälen 29 och 30 i direktivet – då fastställa ytterligare undantag från tillämpningen av de allmänna bestämmelserna om distributionssystem i syfte att uppnå de mål som anges i ovannämnda skäl?
- 5) Om EU-domstolen finner att en medlemsstat kan eller ska införa bestämmelser som tar hänsyn till särdragen hos slutna distributionssystem, utgör bestämmelserna i direktiv 2009/72/EG – och i synnerhet skälen 29 och 30, artiklarna 15.7, 37.6 b och 26.4 – då hinder för nationella bestämmelser, såsom de som är av betydelse i förevarande mål, enligt vilka slutna distributionssystem omfattas av bestämmelser om inmatningsordning och särredovisning som i mångt och mycket motsvarar regleringen av allmänna system och där det i fråga om de allmänna kostnaderna för elsystemet även stadgas att de motsvarande avgifterna delvis ska stå i proportion till elförbrukningen inom det slutna systemet?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, s. 55).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 23 maj 2017 – Bashar Ibrahim mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-297/17)

(2017/C 309/26)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bashar Ibrahim

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör övergångsbestämmelsen i artikel 52.1 i direktiv 2013/32/EU hinder mot tillämpningen av en nationell bestämmelse som har antagits för att införliva det i jämförelse med den tidigare bestämmelsen utvidgade bemyndigandet i artikel 33.2 a i direktiv 2013/32/EU, enligt vilken en ansökan om internationellt skydd inte kan tas upp till prövning när en sökande har beviljats internationellt skydd i en annan medlemsstat, såvitt den nationella bestämmelsen i avsaknad av en övergångsbestämmelse även är tillämplig på ansökningar som lämnats in före den 20 juli 2015?

I synnerhet, medger övergångsbestämmelsen i artikel 52.1 i direktiv 2013/32/EU att medlemsstaterna införlivar den utvidgade behörigheten i artikel 33.2 a i direktiv 2013/32/EU retroaktivt, med följd att även asylansökningar som lämnats in före tidpunkten för införlivandet men som inte har avgjorts slutgiltigt ska avvisas?

- 2) Har medlemsstaterna enligt artikel 33 i direktiv 2013/32/EU rätt att välja huruvida de ska avvisa en asylansökan på grund av annan internationell behörighet (Dublinförordningen) eller enligt artikel 33.2 a i direktiv 2013/32/EU?
- 3) Om fråga 2 besvaras jakande: Utgör unionsrätten hinder mot att en medlemsstat fastställer att en ansökan om internationellt skydd inte kan tas upp till prövning på grund av att subsidiärt skydd har beviljats i en annan medlemsstat genom införlivande av bemyndigandet i artikel 33.2 a i direktiv 2013/32/EU om
 - a) den sökande begär en utökning det subsidiära skydd som denne beviljats i en annan medlemsstat (beviljande av flyktingstatus) och asylförfarandet i den andra medlemsstaten uppvisade och fortsatt uppvisar systembrister eller
 - b) utformningen av det internationella skyddet, nämligen levnadsförhållandena för subsidiärt skyddsberättigade, i den andra medlemsstat som redan har beviljat den sökande subsidiärt skydd, ,
 - strider mot artikel 4 i stadgan om de grundläggande rättigheterna eller artikel 3 i Europakonventionen eller
 - inte uppfyller kraven i artikel 20 och följande artiklar i direktiv 2011/95/EU, dock utan att utgöra ett åsidosättande av artikel 4 i stadgan om de grundläggande rättigheterna eller artikel 3 i Europakonventionen?
- 4) Om fråga 3 b) besvaras jakande: Gäller detta även om den som har rätt till subsidiärt skydd inte beviljats några förmåner för att säkerställa uppehållet, eller i jämförelse med andra medlemsstater endast i mycket begränsad utsträckning, men vederbörande i detta avseende inte behandlas annorlunda än medborgarna i denna medlemsstat?
- 5) Om fråga 2 ska besvaras nekande:
 - a) Är Dublin III-förordningen tillämplig i ett förfarande för att bevilja internationellt skydd om asylansökan lämnades in före den 1 januari 2014 och den sökande dessförinnan (i februari 2013) redan hade erhållit subsidiärt skydd i den anmodade medlemsstaten?
 - b) Kan det från Dublin-bestämmelserna härledas en – oskriven – övergång av ansvaret på den medlemsstat som ansöker om återupptagande enligt Dublin-bestämmelserna när den anmodade ansvariga medlemsstaten avslår framställan om återtagande enligt Dublin-bestämmelserna och istället har hänvisat till ett mellanstatligt återtagandavtal?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Berlin (Tyskland) den 23 maj 2017 – VG
Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von
Medienunternehmen mbH mot Google Inc.**

(Mål C-299/17)

(2017/C 309/27)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Berlin

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH

Svarande: Google Inc.

Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

1. Utgör en nationell bestämmelse, som uteslutande förbjuder kommersiella sökmotorleverantörer och kommersiella tjänsteleverantörer som redigerar innehåll, men inte andra användare – inbegripet kommersiella användare – att göra pressmaterial eller delar därav (med undantag av enstaka ord och mycket korta textutdrag) tillgängligt för allmänheten, enligt artikel 1.2 och 1.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG⁽¹⁾ av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter (i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/48/EG av den 20 juli 1998), en föreskrift som inte specifikt avser de tjänster som definieras i den punkten?

Om den frågan ska besvaras nekande,

2. utgör en nationell bestämmelse, som uteslutande förbjuder kommersiella sökmotorleverantörer och kommersiella tjänsteleverantörer som redigerar innehåll, men inte andra användare – inbegripet kommersiella användare – att göra pressmaterial eller delar därav (med undantag av enstaka ord och mycket korta textavsnitt) tillgängligt för allmänheten, en teknisk föreskrift i den mening som avses i artikel 1.11 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter (i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/48/EG av den 20 juli 1998), närmare bestämt en tvingande föreskrift som rör tillhandahållande av en tjänst?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/48/EG av den 20 juli 1998 om ändring av direktiv 98/34 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter (EUT. L 217, 1998, s. 18).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesarbeitsgerichts Hamm (Tyskland) den 29 maj 2017 – Surjit Singh Bedi mot Förbundsrepubliken Tyskland för Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands räkning

(Mål C-312/17)

(2017/C 309/28)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesarbeitsgericht Hamm

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Surjit Singh Bedi

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland för Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands räkning

Tolkningsfråga

Ska artikel 2.2 i rådets direktiv 2000/78/EG⁽¹⁾ av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet tolkas så, att den utgör hinder mot en bestämmelse enligt vilken ett övergångsstöd, vilket beviljas i syfte att säkerställa att arbetstagare som har förlorat sin arbetsplats erhåller en rimlig försörjning som baseras på den kollektivavtalsenliga grundlönen fram till dess att deras ekonomiska trygghet är säkerställd genom en rätt till pension från det lagstadgade pensionssystemet, upphör när det uppkommer en rätt att erhålla ålderspension i förtid, och vars tillämpning är beroende av möjligheten att erhålla ålderspension i förtid på grund av funktionshinder?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling (EGT L 303, s. 16).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 30 maj 2017 – Mahmud Ibrahim m.fl. mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-318/17)

(2017/C 309/29)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Mahmud Ibrahim, Fadwa Ibrahim, Bushra Ibrahim, Mohammad Ibrahim, företrädare av föräldrarna Fadwa och Mahmud Ibrahim, Ahmad Ibrahim, företrädare av föräldrarna Fadwa och Mahmud Ibrahim

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland

Tolkningsfrågor

1) Utgör övergångsbestämmelsen i artikel 52.1 i direktiv 2013/32/EU⁽¹⁾ hinder mot tillämpningen av en nationell bestämmelse som har antagits för att införliva det i jämförelse med den tidigare bestämmelsen utvidgade bemyndigandet i artikel 33.2 a i direktiv 2013/32/EU, enligt vilken en ansökan om internationellt skydd inte kan tas upp till prövning när en sökande har beviljats internationellt skydd i en annan medlemsstat, såvitt den nationella bestämmelsen i avsaknad av en övergångsbestämmelse även är tillämplig på ansökningar som lämnats in före den 20 juli 2015?

I synnerhet, medger övergångsbestämmelsen i artikel 52.1 i direktiv 2013/32/EU att medlemsstaterna införlivar den utvidgade behörigheten i artikel 33.2 a i direktiv 2013/32/EU retroaktivt, med följd att även asylansökningar som lämnats in före tidpunkten för införlivandet men som inte har avgjorts slutgiltigt ska avvisas?

2) Har medlemsstaterna enligt artikel 33 i direktiv 2013/32/EU rätt att välja huruvida de ska avvisa en asylansökan på grund av annan internationell behörighet (Dublinförordningen) eller enligt artikel 33.2 a i direktiv 2013/32/EU?

3) Om fråga 2 besvaras jakande: Utgör unionsrätten hinder mot att en medlemsstat fastställer att en ansökan om internationellt skydd inte kan tas upp till prövning på grund av att subsidiärt skydd har beviljats i en annan medlemsstat genom införlivande av bemyndigandet i artikel 33.2 a i direktiv 2013/32/EU om

a) den sökande begär en utökning det subsidiära skydd som denne beviljats i en annan medlemsstat (beviljande av flyktingstatus) och asylförfarandet i den andra medlemsstaten uppvisade och fortsatt uppvisar systembrister eller

b) utformningen av det internationella skyddet, nämligen levnadsförhållandena för subsidiärt skyddsberättigade, i den andra medlemsstat som redan har beviljat den sökande subsidiärt skydd

— strider mot artikel 4 i stadgan om de grundläggande rättigheterna eller artikel 3 i Europakonventionen eller

— inte uppfyller kraven i artikel 20 och följande artiklar i direktiv 2011/95/EU, dock utan att utgöra ett åsidosättande av artikel 4 i stadgan om de grundläggande rättigheterna eller artikel 3 i Europakonventionen?

4) Om fråga 3 b) besvaras jakande: Gäller detta även om den som har rätt till subsidiärt skydd inte beviljats några förmåner för att säkerställa uppehållet, eller i jämförelse med andra medlemsstater endast i mycket begränsad utsträckning, men vederbörande i detta avseende inte behandlas annorlunda än medborgarna i denna medlemsstat?

5) Om fråga 2 ska besvaras nekande:

- a) Är Dublin III-förordningen tillämplig i ett förfarande för att bevilja internationellt skydd om asylansökan lämnades in före den 1 januari 2014 och den sökande dessförinnan (i februari 2013) redan hade erhållit subsidiärt skydd i den anmodade medlemsstaten?
- b) Kan det från Dublin-bestämmelserna härledas en – oskriven – övergång av ansvaret på den medlemsstat som ansöker om återupptagande enligt Dublin-bestämmelserna när den anmodade ansvariga medlemsstaten avslår framställan om återtagande enligt Dublin-bestämmelserna och istället har hänvisat till ett mellanstatligt återtagandeavtal?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT. L 180, 2013, s. 60).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 30 maj 2017 – Nisreen Sharqawi m.fl. mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-319/17)

(2017/C 309/30)

Rättegångsspråk:tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Nisreen Sharqawi och Yazan Fattayrji, företrädare av modern Nisreen Sharqawi, samt Hosam Fattayrji, företrädare av modern Nisreen Sharqawi

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör övergångsbestämmelsen i artikel 52.1 i direktiv 2013/32/EU⁽¹⁾ hinder mot tillämpningen av en nationell bestämmelse som har antagits för att införliva det i jämförelse med den tidigare bestämmelsen utvidgade bemyndigandet i artikel 33.2 a i direktiv 2013/32/EU, enligt vilken en ansökan om internationellt skydd inte kan tas upp till prövning när en sökande har beviljats internationellt skydd i en annan medlemsstat, såvitt den nationella bestämmelsen i avsaknad av en övergångsbestämmelse även är tillämplig på ansökningar som lämnats in före den 20 juli 2015?

I synnerhet, medger övergångsbestämmelsen i artikel 52.1 i direktiv 2013/32/EU att medlemsstaterna införlivar den utvidgade behörigheten i artikel 33.2 a i direktiv 2013/32/EU retroaktivt, med följd att även asylansökningar som lämnats in före tidpunkten för införlivandet men som inte har avgjorts slutgiltigt ska avvisas?

- 2) Har medlemsstaterna enligt artikel 33 i direktiv 2013/32/EU rätt att välja huruvida de ska avvisa en asylansökan på grund av annan internationell behörighet (Dublinförordningen) eller enligt artikel 33.2 a i direktiv 2013/32/EU?
- 3) Om fråga 2 besvaras jakande: Utgör unionsrätten hinder mot att en medlemsstat fastställer att en ansökan om internationellt skydd inte kan tas upp till prövning på grund av att subsidiärt skydd har beviljats i en annan medlemsstat genom införlivande av bemyndigandet i artikel 33.2 a i direktiv 2013/32/EU om
 - a) den sökande begär en utökning det subsidiära skydd som denne beviljats i en annan medlemsstat (beviljande av flyktingstatus) och asylförfarandet i den andra medlemsstaten uppvisade och fortsatt uppvisar systembrister eller

- b) utformningen av det internationella skyddet, nämligen levnadsförhållandena för subsidiärt skyddsberättigade, i den andra medlemsstat som redan har beviljat den sökande subsidiärt skydd,
- strider mot artikel 4 i stadgan om de grundläggande rättigheterna eller artikel 3 i Europakonventionen eller
 - inte uppfyller kraven i artikel 20 och följande artiklar i direktiv 2011/95/EU, dock utan att utgöra ett åsidosättande av artikel 4 i stadgan om de grundläggande rättigheterna eller artikel 3 i Europakonventionen?
- 4) Om fråga 3 b) besvaras jakande: Gäller detta även om den som har rätt till subsidiärt skydd inte beviljats några förmåner för att säkerställa uppehållet, eller i jämförelse med andra medlemsstater endast i mycket begränsad utsträckning, men vederbörande i detta avseende inte behandlas annorlunda än medborgarna i denna medlemsstat?
- 5) Om fråga 2 ska besvaras nekande:
- a) Är Dublin III-förordningen tillämplig i ett förfarande för att bevilja internationellt skydd om asylansökan lämnades in före den 1 januari 2014 och den sökande dessförinnan (i februari 2013) redan hade erhållit subsidiärt skydd i den anmodade medlemsstaten?
- b) Kan det från Dublin-bestämmelserna härledas en – oskriven – övergång av ansvaret på den medlemsstat som ansöker om återupptagande enligt Dublin-bestämmelserna när den anmodade ansvariga medlemsstaten avslår framställan om återtagande enligt Dublin-bestämmelserna och istället har hänvisat till ett mellanstatligt återtagandeavtal?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 2013, s. 60).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria
(Italien) den 31 maj 2017 – Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA m.fl. mot Atpl Liguria – Agenzia
regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria**

(Mål C-328/17)

(2017/C 309/31)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA, Atc Esercizio SpA, Atp Esercizio Srl, Riviera Trasporti SpA och Tpl Linea Srl

Motparter: Atpl Liguria – Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA och Regione Liguria

Tolkningsfråga

Utgör artiklarna 1.1, 1.2, 1.3 och 2.1 b i direktiv 89/665/EEG om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten ⁽¹⁾ hinder för nationella bestämmelser enligt vilka ansökan om överprövning av rättsakter i ett upphandlingsförfarande endast får inges av ekonomiska aktörer som har ingett ansökan om att delta i upphandlingsförfarandet, även när ansökan om överprövning syftar till att angripa grunden för förfarandet eftersom sökanden mot bakgrund av kravspecifikationerna med mycket stor sannolikhet inte kan tilldelas kontraktet?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten (EGT L 395, s. 33).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte d'appello di Roma (Italien) den 1 juni 2017 –
Martina Sciotto mot Fondazione Teatro dell'Opera di Roma**

(Mål C-331/17)

(2017/C 309/32)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte d'appello di Roma

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Martina Sciotto

Motpart: Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

Tolkningsfråga

Utgör unionslagstiftningen (i synnerhet klausul 5 i ramavtalet om visstidsarbete som ingicks den 18 mars 1999, som intagits i bilagan till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete⁽¹⁾) undertecknat av EFS, UNICE och CEEP) hinder för en nationell lagstiftning (i synnerhet artikel 3.6 i lagdekret nr 64 av den 30 april 2010, efter ändringar omvandlad till lag nr 100 av den 29 juni 2010) som generellt undantar visstidsanställda vid opera- och konserthusstiftelser från regeln om att tillsvidareanställning ska utgöra den normala anställningsformen och därigenom måste uppfattas som en fullständig liberalisering av dessa anställningsförhållanden, utan att det föreskrivs några bestämmelser om omvandling av visstidsanställning till tillsvidareanställning och/eller om skadestånd, ens i fall av upprepade anställningar som varar längre än tre år (eller annan tidsperiod).

⁽¹⁾ EGT L 175, s. 43.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto
(Italien) den 8 juni 2017 – Memoria Srl, Antonia Dall'Antonia mot Comune di Padova**

(Mål C-342/17)

(2017/C 309/33)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Memoria Srl, Antonia Dall'Antonia

Motpart: Comune di Padova

Tolkningsfråga

Ska artiklarna 49 och 56 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tolkas så, att de utgör hinder för att tillämpa följande bestämmelser i artikel 52 i regelverket för begravnings tjänster antaget av Comune di Padova:

”Mottagaren får under inga omständigheter överlåta förvaringen av askurnan till tredjeman. Detta förbud gäller även om den avlidne har uttryckt en sådan önskan (punkt 3).

Mottagaren har skyldighet att förvara askurnan uteslutande i sin egen bostad (punkt 4)...

Förvaringen av askurnor får under inga omständigheter ske i vinstdrivande syfte och det är därför inte tillåtet att utöva näringsverksamhet som består i, om än inte uteslutande, förvaring av askurnor, oavsett grund och varaktighet. Detta förbud gäller även om den avlidne har uttryckt en sådan önskan (punkt 10).”?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 16 juni 2017 –
Hüsken m.fl. mot Lufthansa CityLine GmbH**

(Mål C-368/17)

(2017/C 309/34)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hüsken m.fl.

Motpart: Lufthansa CityLine GmbH

Genom beslut av den 6 juli 2017 avskrevs målet från domstolens register.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 21 juni 2017 –
Finanzamt B mot A-Brauerei**

(Mål C-374/17)

(2017/C 309/35)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Motpart: Finanzamt B

Klagande: A-Brauerei

Tolkningsfråga

Ska artikel 107.1 FEUF tolkas så, att det föreligger ett stöd som strider mot denna bestämmelse när det enligt en medlemsstats lagstiftning inte ska utgå skatt på fastighetsförvärv för ett skattepliktigt förvärv vid bolagsombildning (fusion), om vissa rättssubjekt (kontrollerande företag och ett kontrollerat bolag) deltar i bolagsombildningen och det kontrollerande företaget innehar 100 procent av det kontrollerade bolaget fem år före den rättsliga transaktionen och fem år efter den rättsliga transaktionen?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen)
den 29 juni 2017 – UAB "EVP International" mot Lietuvos bankas**

(Mål C-389/17)

(2017/C 309/36)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: UAB "EVP International"

Motpart: Lietuvos bankas

Tolkningsfrågor

Ska artikel 5.2, jämförd med artikel 6.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG⁽¹⁾ av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG, tolkas så, att den innebär att följande transaktioner, under sådana omständigheter som är aktuella i förevarande mål, ska anses utgöra betaltjänster som (inte) är knutna till utgivande av elektroniska pengar:

- a) en betalningstransaktion där de elektroniska pengar (inlösningsbara medel) som har lösts in till det nominella värdet överförs till ett konto i en tredjepartsbank på en begäran (anmodan) från innehavaren av elektroniska pengar till institutet för elektroniska pengar (utgivaren),
- b) en betalningstransaktion där köparen (betalaren) av varor och/eller tjänster, på anmodan av säljaren, betalar för varorna och/eller tjänsterna genom att göra en överföring/betalning av medel till ett institut för elektroniska pengar (utgivare av elektroniska pengar) som, vid mottagande av medlen, utger elektroniska pengar till det nominella värdet av de mottagna medlen till förmån för säljaren (innehavaren av elektroniska pengar)?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG, EUT L 267, 2009, s. 7.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Dolj (Rumänien) den 30 juni 2017 – Mihaela Iuliana Scripnic, Radu Constantin Scripnic, Alexandru Gheorghită, Vasilica Gheorghită mot SC Bancpost SA, SC Bancpost SA – sucursala Dolj

(Mål C-400/17)

(2017/C 309/37)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Dolj

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Mihaela Iuliana Scripnic, Radu Constantin Scripnic, Alexandru Gheorghită, Vasilica Gheorghită

Svarande: SC Bancpost SA, SC Bancpost SA – sucursala Dolj

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 3.1 i direktiv 93/13⁽¹⁾ tolkas så, att den betydande obalansen i parternas rättigheter och skyldigheter enligt avtalet även kan avse det fall att konsumentens prestation under giltighetstiden för ett avtal som avser fortlöpande eller periodiskt återkommande fullgörelse har blivit orimligt kostsam jämfört med då avtalet ingicks till följd av betydande svängningar i växelkursen som ingendera part hade kunnat förutspå?
- 2) Ska kravet enligt artikel 4.2 i direktiv 93/13 att ett avtalsvillkor ska vara klart och begripligt formulerat tolkas så, att det i ifrågavarande villkor enbart behöver anges av vilket skäl villkoret har införts i avtalet och hur det fungerar, eller ska det även framgå samtliga konsekvenser som ifrågavarande villkor kan få för det pris som konsumenten ska betala, till exempel till följd av valutarisken?
- 3) Ska uttrycket "inte ... är bindande för konsumenten" i artikel 6.1 i direktiv 93/13 tolkas så, att den nationella domstolen, i händelse av en betydande obalans i parternas rättigheter och skyldigheter som har uppstått till följd av utvecklingen av växelkursen, kan befria konsumenten från skyldigheten att stå för hela valutarisken?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

Överklagande ingett den 4 juli 2017 av JYSK sp. z o.o. av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 4 maj 2017 i mål T-403/15, JYSK sp. z o.o. mot Europeiska kommissionen

(Mål C-402/17 P)

(2017/C 309/38)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: JYSK sp. z o.o. (ombud: H. Sønderby Christensen, advokat)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska upphäva tribunalens dom, varigenom klagandens talan avisades med anledning av att klaganden inte är direkt och personligen berörd av kommissionens beslut C (2015) 3228 slutlig av den 11 maj 2015, på grund av att nämnda dom åsidosätter principen om ett effektivt domstolskydd.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att tillgång till Europeiska unionens domstol via en begäran om förhandsavgörande från Polska domstolar inte erbjuder det skydd som avses i artikel 6.1 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna.

Klaganden hävdar att den är direkt och personligen berörd av kommissionens ovannämnda beslut.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 10 juli 2017 – UAB "Roche Lietuva" mot VšĮ Kauno Dainavos poliklinika

(Mål C-413/17)

(2017/C 309/39)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: UAB "Roche Lietuva"

Motpart: VšĮ Kauno Dainavos poliklinika

Tolkningsfrågor**Tolkningsfråga**

Ska bestämmelserna i artiklarna 2 och 23 samt bilaga VI till direktiv 2004/18⁽¹⁾ (tillsammans eller var för sig, men utan begränsning till de bestämmelserna) tolkas så, att en upphandlande myndighet (en sjuk- och hälsovårdsinrättning), som avser att genom offentlig upphandling förvärva varor (medicinsk diagnostikutrustning och material) eller särskilda rättigheter till sådana varor i syfte att själv kunna genomföra tester, har rätt att i de tekniska specifikationerna skönsmässigt endast ange sådana krav på varorna som inte beskriver utrustningens och/eller materialets enskilda operativa (tekniska) och användningsrelaterade (funktionella) egenskaper, utan som i stället definierar de kvalitativa parametrarna för de tester som ska genomföras samt testlaboratoriets prestanda, vilket borde beskrivas separat i specifikationerna för den offentliga upphandlingen i fråga?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, 2004, s. 114)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Symvoulia tis Epikrateias (Grekland) den 17 juli 2017 – Monachos Eirinaios (broder Ireneos), sekulärt Antonios Iakumakis mot Atens advokatsamfund

(Mål C-431/17)

(2017/C 309/40)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Symvoulia tis Epikrateias

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Monachos Eirinaios (broder Ireneos), sekulärt Antonios Iakumakis

Motpart: Atens advokatsamfund

Tolkningsfråga

Ska artikel 3 i direktiv 98/5/EG⁽¹⁾ tolkas så, att inskrivningen av en munk tillhörande grekiska kyrkan som advokat vid den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat än den där han erhållit sin yrkestitel, i syfte att i denna medlemsstat utöva sitt yrke under den ursprungliga yrkestiteln, kan vara förbjuden enligt nationell rätt med anledning av att munkar inom den grekiska kyrkan enligt nationell rätt inte kan vara inskrivna i advokatsamfundets förteckning, eftersom de på grund av sin ställning inte kan lämna de garantier som anses nödvändiga för utövande av advokatverksamhet?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/5/EG av den 16 februari 1998 om underlättande av stadigvarande utövande av advokatycket i en annan medlemsstat än den i vilken auktorisationen erhöles (EGT L 77, s. 36).

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice (Chancery Division) (Förenade kungariket) den 24 juli 2017 – Abraxis Bioscience LLC mot Comptroller General of Patents

(Mål C-443/17)

(2017/C 309/41)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Abraxis Bioscience LLC

Motpart: Comptroller General of Patents

Tolkningsfråga

Ska artikel 3.d i tilläggsskyddsförordningen ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att tilläggsskydd kan beviljas då det tillstånd för försäljning som avses i artikel 3.b är det första tillståndet inom området för grundpatentet att saluföra produkten som läkemedel och då produkten består av en ny sammansättning av en äldre aktiv ingrediens?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 av den 6 maj 2009 om tilläggsskydd för läkemedel (EUT L 152, s. 1)

Överklagande ingett den 31 juli 2017 av Rami Makhlouf av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 18 maj 2017 i mål T-410/16, Rami Makhlouf mot Europeiska unionens råd

(Mål C-458/17 P)

(2017/C 309/42)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Rami Makhlouf (ombud: E. Ruchat, avocat)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— bifalla överklagandet

och därmed

— ogiltigförklara den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 18 maj 2017 i mål T-410/16, Rami Makhlouf/Europeiska unionens råd, ECLI:EU:T:2017:349;

och

efter ny prövning:

— ogiltigförklara beslut (Gusp) 2016/850 av den 27 maj 2016 ⁽¹⁾ och påföljande genomförandeåtgärder, såvitt dessa gäller klaganden; samt

— förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden fyra grunder:

— Första grunden: Felaktig rättstillämpning i det att tribunalen åsidosatt klagandens rätt att yttra sig före vidtagandet av nya restriktiva åtgärder, vilken rätt föreskrivs i artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna;

— Andra grunden: Felaktig rättstillämpning i det att tribunalen missuppfattat sakomständigheterna och underlätit att beakta de artiklar som klaganden åberopat till stöd för sin talan om ogiltigförklaring, till styrkande av att klaganden inte lämnat stöd till den syriska regimen;

- Tredje grunden: Felaktig rättstillämpning i det att tribunalen inte funnit att punkterna 27 och 28 i beslut 2013/255/Gusp,⁽¹⁾ enligt vilka tillhörighet till familjen Al-Assad eller familjen Makhoulouf utgör ett autonomt kriterium som motiverar att sanktioner vidtas, är rättsstridiga, varvid bevisbördan samtidigt har kastats om;
- Fjärde grunden: Felaktig rättstillämpning och bristfällig motivering, i det att tribunalen fann att begreppet viktig affärsman var tillräckligt precist för att innefatta klaganden i förteckningen över personer och enheter som omfattas av de restriktiva åtgärderna, samt att tribunalen inte motiverat varför klaganden skulle anses ha någon form av inflytande över den syriska regimen.

⁽¹⁾ Rådets beslut Gusp/2016/850 av den 27 maj 2016 om ändring av beslut 2013/255/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT L 141, 2016, s. 125).

⁽²⁾ Beslut 2013/255/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien (EUT L 147, 2013, s. 14).

TRIBUNALEN

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 12 juli 2017 – Qualcomm och Qualcomm Europe mot kommissionen

(Mål T-371/17 R)

(Interimistiskt förfarande — Konkurrens — Antitrust — Förordning (EG) nr 1/2003 — Artikel 18.3 — Beslut att begära upplysningar — Ansökan om interimistiska åtgärder — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2017/C 309/43)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Qualcomm, Inc. (San Diego, Kalifornien, Förenta staterna) och Qualcomm Europe, Inc. (London, Förenade kungariket) (ombud: advokaterna M. Pinto de Lemos Fermiano Rato och M. Davilla)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: H. Van Vliet, G. Conte, C. Urraca Caviedes och M. Farley)

Saken

Talan enligt artiklarna 278 och 279 FEUF om interimistiska åtgärder för att erhålla uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut av den 31 mars 2017 om ett förfarande i enlighet med artiklarna 18.3 och 24.1 d i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EUT L 1, 2003, s. 1) (ärende AT.39711 – Qualcomm (underprissättning)).

Avgörande

- 1) *Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.*
- 2) *Frågan om rättegångskostnader anstår.*

Överklagande ingett den 11 juli 2017 – Laboratoires Majorelle mot EUIPO – Jardin Majorelle (LABORATOIRES MAJORELLE)

(Mål T-249/17)

(2017/C 309/44)

Överklagandet är avfattat på franska

Parter

Klagande: Laboratoires Majorelle (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten G. Odinet)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Jardin Majorelle (Marrakech, Marocko)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "LABORATOIRES MAJORELLE" – Registreringsansökan nr 11 371 655

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 12 maj 2017 i ärende R 1238/2016-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet,

— bevilja registrering av gemenskapsvarumärket "LABORATOIRES MAJORELLE" för

klass 3: tvål; kosmetika; kosmetiska produkter; tvättpreparat för personlig hygien, deodoranter eller för hygien; kosmetiska preparat för hudvård; icke-medicinska hudvårdpreparat; hudrengöringspreparat; hudkrämer;

klass 5: (farmaceutiska preparat för -) hudvård; dietiska ämnen för medicinskt bruk; medicinalörter; diet- och näringstillskott; livsmedelstillskott för medicinska ändamål; hälsokosttillskott; farmaceutiska produkter;

klass10: kirurgiska, medicinska, odontologiska och veterinära apparater och instrument, konstgjorda lemmar, ögon och tänder; ortopediska artiklar; suturmateriäl; kirurgiska apparater och instrument; medicinska apparater och instrument, samt

— förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

— Åsidosättande av förordning nr 207/2009 i förhållande till de faktiska äldre rättigheterna som låg till grund för invändningen, bedömningen av bevismaterialet för verkligt bruk av de äldre varumärkena och helhetsbedömningen av risken för förväxling.

Överklagande ingett den 17 juli 2017 – The Scotch Whisky Association mot EUIPO – José Estévez (JOHN COR)**(Mål T-438/17)**

(2017/C 309/45)

*Överklagandet är avfattat på spanska***Parter**

Klagande: The Scotch Whisky Association (Edinburgh, Förenade kungariket) (ombud: advokaterna F. Rodríguez Domínguez och J. Gracia Albero)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: José Estévez, SA (Jerez de la Frontera, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "JOHN COR" – EU-varumärke nr 10 965 937

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 16 maj 2017 i ärende R 1289/2016-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

— förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund(er)

- Åsidosättande av artikel 64.1 och artikel 76.1 i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 51.1 c i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 21 juli 2017 – Lupu mot EUIPO – Dzhihangir (Djili soy original DS)**(Mål T-456/17)**

(2017/C 309/46)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter*Klagande:* Victor Lupu (Bukarest, Rumänien) (ombud: advokaten P. Acсите)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Ibryam Dzhihangir (Silistra, Bulgarien)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Varumärkessökande:* Klaganden*Omtvistat varumärke:* EU-figurmärke innehållande ordelementen "Djili soy original DS" – Registreringsansökan nr 8 810 558*Förfarande vid EUIPO:* Invändningsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 3 maj 2017 i ärende R 516/2011-5**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- godta invändningen mot registreringsansökan EUTMA 008404551 "Djili DS" och/eller avbryta registreringsansökan EUTMA 008404551 "Djili DS",
- i andra hand, ogiltigförklara det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 3 maj 2017, avseende överklagande av ärende R 516/2011-5, återförvisa ärendet till överklagandenämnden och förplikta denna att upprätthålla det tillfälliga avbrottet av handläggningen till dess att ett skriftligt, motiverat och undertecknat slutligt beslut angående yrkande om ogiltigförklaring, diarienummer 2794/1/2016, har lämnats in till överklagandenämnden, och
- förplikta EUIPO och Ibryam Dzhihangir att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 1, första protokollet till Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna.
 - Åsidosättande av regel 20.7 a och 20.7 c i kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke.
 - Tillämpliga delar av artikel 53.2 c och 53.2 d i rådets förordning (EG) nr 207/2009 avseende klagandens upphovsrätt till bilden på förpackningen, "Djili" skrivet med röda bokstäver på en blå förpackning med bilden av en papegoja, och avseende klagandens rätt att använda ett handelsnamn för produkter i den bemärkelse som framgår av Europeiska unionens domstols dom i mål C-17/06 "Celine".
 - Andra relevanta rättsliga bestämmelser.
-

Överklagande ingett den 21 juli 2017 – Fifth Avenue Entertainment mot EUIPO – Commodore Entertainment Corporation (THE COMMODORES)

(Mål T-459/17)

(2017/C 309/47)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Fifth Avenue Entertainment LLC (Orlando, Florida, Förenta staterna) (ombud: B. Brandreth, barrister och advokaten D. Cañadas Arcas)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Commodore Entertainment Corporation (Saint Paul, Minnesota, Förenta staterna)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "THE COMMODORES" – Registreringsansökan nr 13 370 077

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 22 maj 2017 i ärende R 851/2016-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.4 i [förordning] nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 8.2 c i [förordning] nr 207/2009.

Talan väckt den 26 juli 2017 – TP mot kommissionen

(Mål T-464/17)

(2017/C 309/48)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: TP (ombud: advokaten W. Limuti)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara och återkalla det angripna beslutet samt ogiltigförklara varje därpå följande rättsakt inbegripet förberedande rättsakter, även om de ännu inte blivit kända, upphäva samtliga rättsverkningar som är ägnade att påverka sökandens rättsliga och finansiella ställning och fastställa att ärendet ska handläggas så, att sökanden bereds tillfälle att framföra sina argument efter att ha mottagit alla nödvändiga uppgifter och att det nya beslutet fattas i enlighet med principerna om förtroende, lagenlighet och öppenhet,

- pröva målet i sak och i konsekvens därmed slå fast att den skada som tjänstemannen lidit och, närmare bestämt, som inte bara utgörs av en ekonomisk skada utan även ideell skada (fysisk och psykisk) enligt de rättsmedicinska utlåtanden som bilagts handlingarna i målet, av vilka det framgår att sökanden har drabbats av existentiell skada [i form av lidande] av medelsvår karaktär och anpassningssvårigheter med ångest och kroniskt depressivt humör framkallat av ett arbetsrelaterat trauma som kan kvantifieras till 20 procent.

Grunder och huvudargument

Talan avser beslutet att avslå sökandens klagomål. Genom detta klagomål ifrågasatte sökanden det beslut som Byrån "för löneadministration och individuella ersättningar" (Europeiska kommissionens lönekontor) fattat, att innehålla lön till följd av ett avgörande från Tribunale di Treviso (Domstolen i Treviso, Italien), genom vilket skilsmässan mellan sökanden och dennes make/maka fastställdes.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Åsidosättande av tjänstemannens rätt att bli hörd och framföra sina synpunkter.
2. Åsidosättande av sökandens rätt att ta del av relevanta uppgifter i syfte att kunna försvara sig.
3. Åsidosättande av sökandens rätt att upplysas om skälet till att relevanta uppgifter inte kan lämnas ut till sökanden.
4. Åsidosättande och felaktig tillämpning av artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽¹⁾ och följaktligen åsidosättande av rätten att ta del av det förfarande som inletts mot sökanden och åsidosättande av skyldigheten att motivera sina beslut.
5. Åsidosättande av artikel 24 i stadgan och, därmed även, åsidosättande av sökandens rätt att få skydd och hjälp av sin institution vid angrepp från andra personer.
6. Sökanden har skadats psykiskt och fysiskt och det föreligger ett orsakssamband mellan administrationens handlande och den lidna skadan.

⁽¹⁾ EGT L 145, 2001, s. 1.

Överklagande ingett den 26 juli 2017 – VKR Holding mot EUIPO (VELUX)

(Mål T-465/17)

(2017/C 309/49)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: VKR Holding A/S (Søborg, Danmark) (ombud: advokaten J. Heebøll)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "VELUX" – Registreringsansökan nr T 2 299 611

Överklagat beslut: Beslut meddelat av den andra överklagandenämnden vid EUIPO den 23 maj 2017 i ärende R 1927/2016-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- i första hand, ogiltigförklara överklagandenämndens beslut om att avslå överklagandet och således bifalla ansökan nr T 2 299 611 om registrering av EU-varumärket 000651869 (VELUX), och

— i andra hand, återförvisa målet till överklagandenämnden.

Grund

— Åsidosättande av artikel 34.2 och regel 28 i förordningen om genomförande av förordningen om gemenskapsvarumärken.

Överklagande ingett den 28 juli 2017 – The Scotch Whisky Association mot EUIPO – José Estévez (JOHN COR)

(Mål T-469/17)

(2017/C 309/50)

Överklagandet är avfattat på spanska

Parter

Klagande: The Scotch Whisky Association (Edinburgh, Förenade kungariket) (ombud: advokaterna F. Rodríguez Domínguez och J. Gracia Albero)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: José Estévez, SA (Jerez de la Frontera, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "JOHN COR" – EU-varumärke nr 10 965 937

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 31 maj 2017 i ärende R 1290/2016-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund(er)

- Åsidosättande av artikel 64.1 och artikel 76.1 förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 52.1 a, jämförd med artikel 7.1 g och j i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 26 juli 2017 – Sensotek mot EUIPO – Senso Technologie (sensotek)

(Mål T-470/17)

(2017/C 309/51)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Sensotek GmbH (Reichenbach an der Fils, Tyskland) (ombud: advokat J. Klink)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Senso Technologie Srl (Rom, Italien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "sensotek" – Registreringsansökan nr 10 648 871

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 16 maj 2017 i ärende R 1953/2016-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 28 juli 2017 – Edison mot EUIPO (EDISON)

(Mål T-471/17)

(2017/C 309/52)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Edison SpA (Milano, Italien) (ombud: advokaterna F. Boscarior de Roberto, D. Martucci och I. Gatto)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "EDISON"

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 28 april 2017 i ärende R 1355/2016-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Fel att inte inkludera "elenergi" i klass 4 därför att det inte ingår i "fuel (including motor spirits)", "motor fuels" och "illuminants" i åttonde utgåvan av Niceklassificeringen.
-

Överklagande ingett den 3 augusti 2017 – Ghost – Corporate Management mot EUIPO (Dry Zone)**(Mål T-488/17)**

(2017/C 309/53)

Rättegångsspråk: portugisiska

Rättegångsdeltagare*Klagande:* Ghost – Corporate Management SA (Lissabon, Portugal) (ombud: advokaten S. de Barros Araújo)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Omtvistat varumärke:* EU-ordmärket "Dry zone" – Registreringsansökan nr 15498322*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 5 juni 2017 i ärende R 0683/2017-2**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- bifalla överklagandet och därmed ogiltigförklara det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden den 5 juni 2017 och följaktligen ersätta det överklagade beslutet med ett nytt beslut, genom vilket det fastställs att överklagande R 683/2017-2, MUE n.o 015498322 Dry Zone ingavs i rätt tid, så att förfarandet kan fullföljas, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Första grunden: Åsidosättande av artikel 60 i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, 2009, s. 1) och regel 72.1 i kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke (EGT L 303, 1995, s. 1), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2015/2424 av den 16 december 2015 om ändring av förordning nr 207/2009 och förordning nr 2868/95 och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 2869/95 om de avgifter som skall betalas till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (EUT L 341, 2015, s. 21).
- Andra grunden: Åsidosättande av klagandens rätt till rättssäkerhetsgarantier, såtillvida det inte visats att det föreligger omständigheter som ligger utanför klagandens kontroll eller som utgör force majeure, i strid med proportionalitetsprincipen.
- Tredje grunden: Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen.

Överklagande ingett den 2 augusti 2017 – Windspiel Manufaktur mot EUIPO (Formen på en kapsyl på en flaska)**(Mål T-489/17)**

(2017/C 309/54)

Rättegångsspråk: tyska

Parter*Klagande:* Windspiel Manufaktur GmbH (Daun, Tyskland) (ombud: advokaten O. Löffel)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Omtvistat varumärke:* EU-positionsmerke (Formen på en kapsyl på en flaska) – Registreringsansökan nr 15 024 987

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 1 juni 2017 i ärende R 1374/2016-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009

Tribunalens beslut av den 18 juli 2017 – Gauff mot EUIPO – H.P. Gauff Ingenieure (GAUFF)

(Mål T-13/16) ⁽¹⁾

(2017/C 309/55)

Rättegångsspråk: tyska

Ordföranden på fjärde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C ##

Tribunalens beslut av den 7 juli 2017 – Bank of New York Mellon mot EUIPO – Nixen Partners (NEXEN PULSE)

(Mål T-260/17) ⁽¹⁾

(2017/C 309/56)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på femte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 221, 10.7.2017.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV